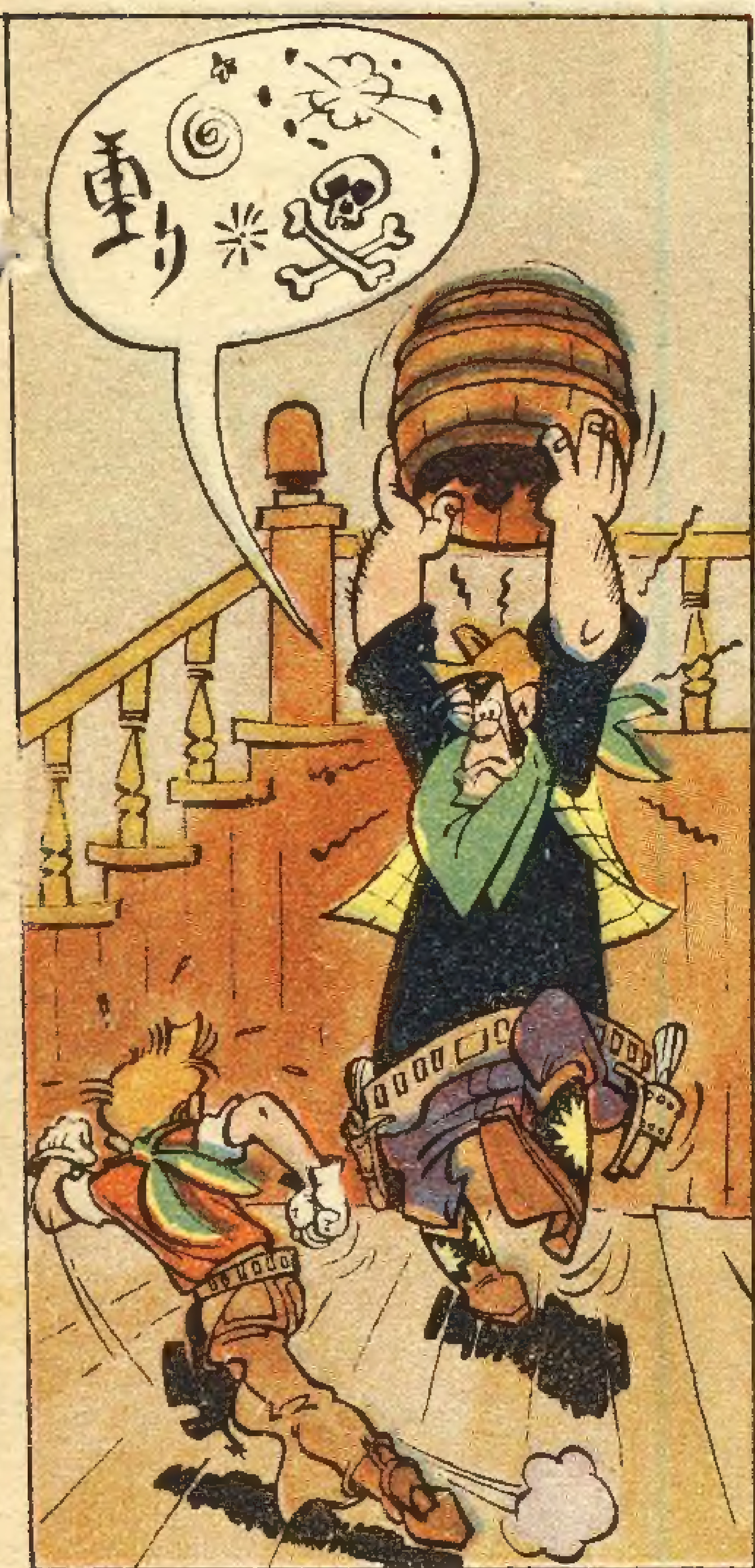
WEEKBLAD

4 frank per nummer.

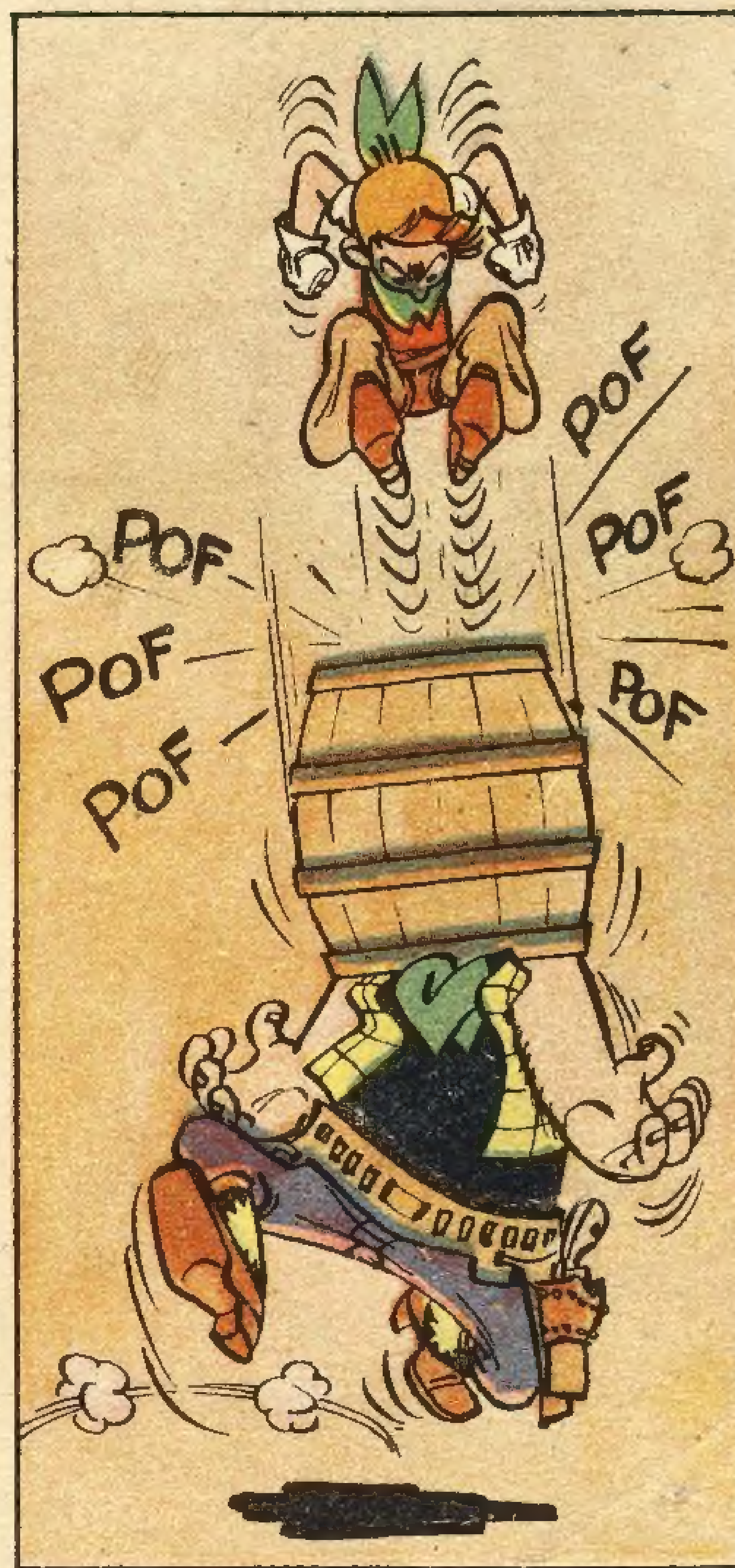
ROBBEDOES

12e JAARGANG. — Nr. 530. — 25 MEI 1950. — 24 BLZ.

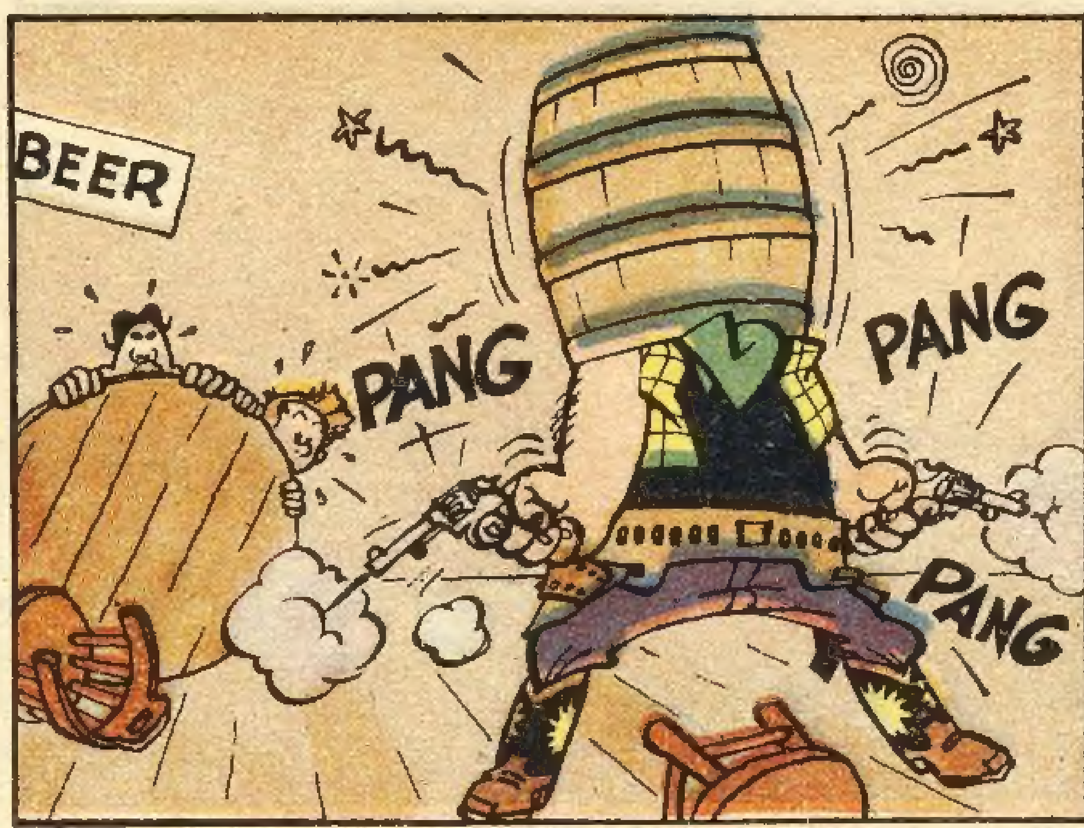

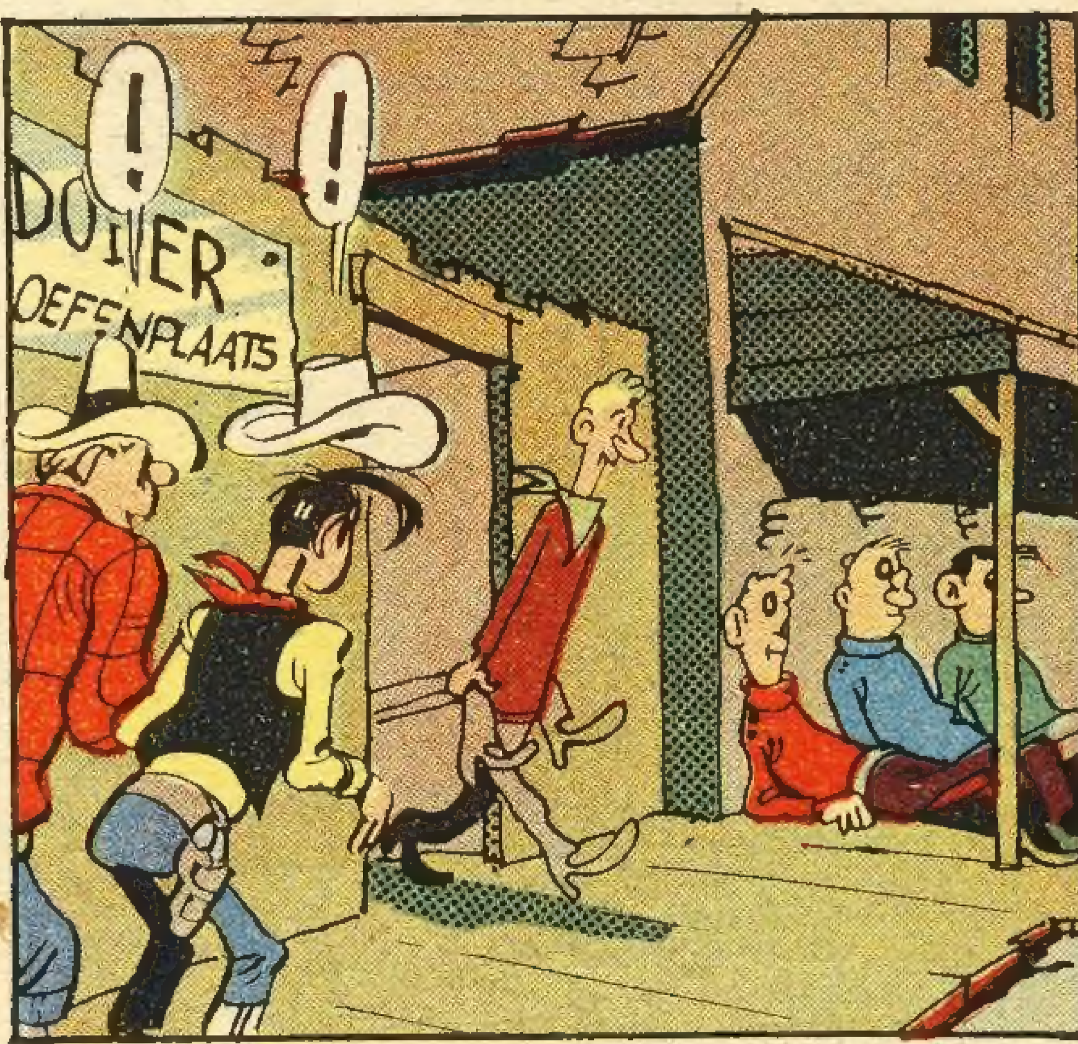

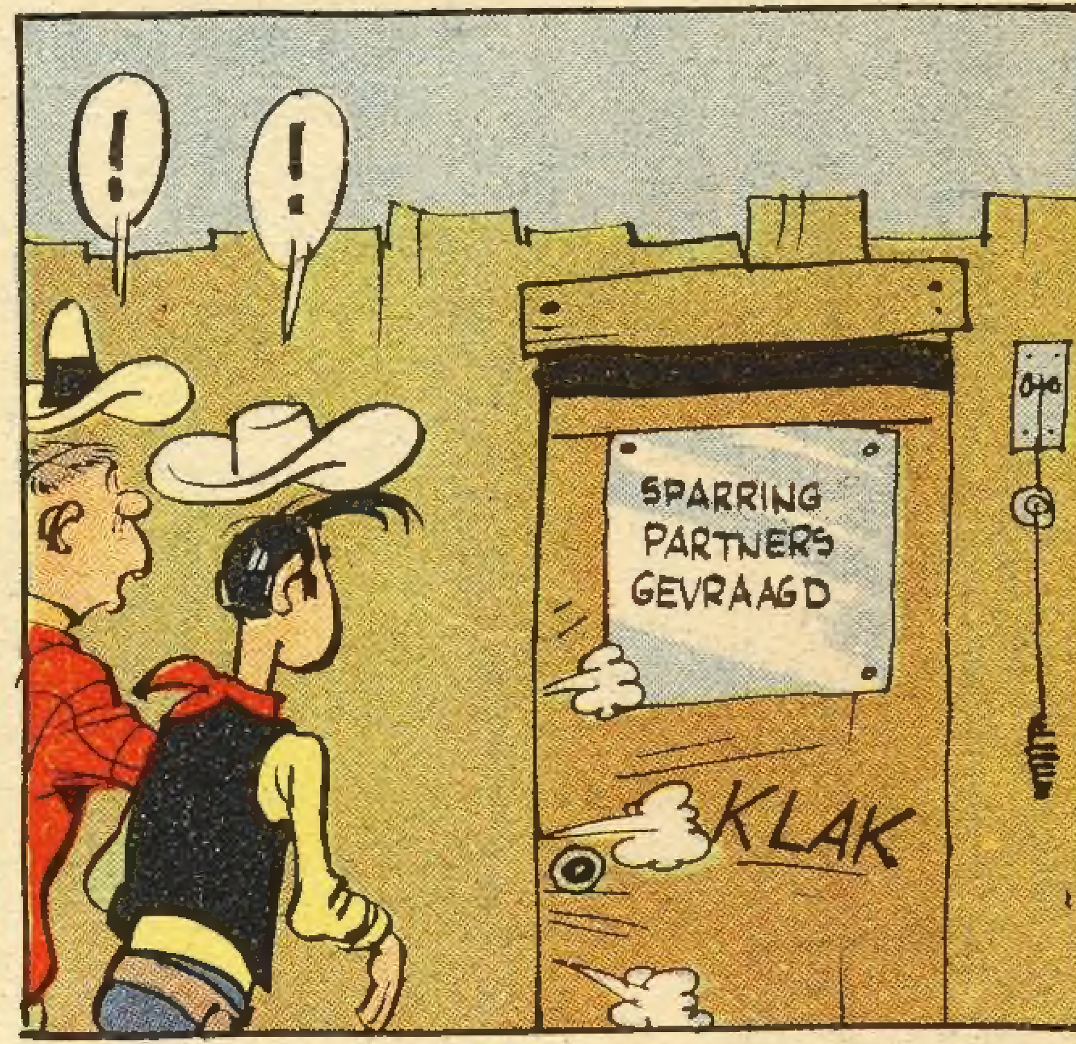

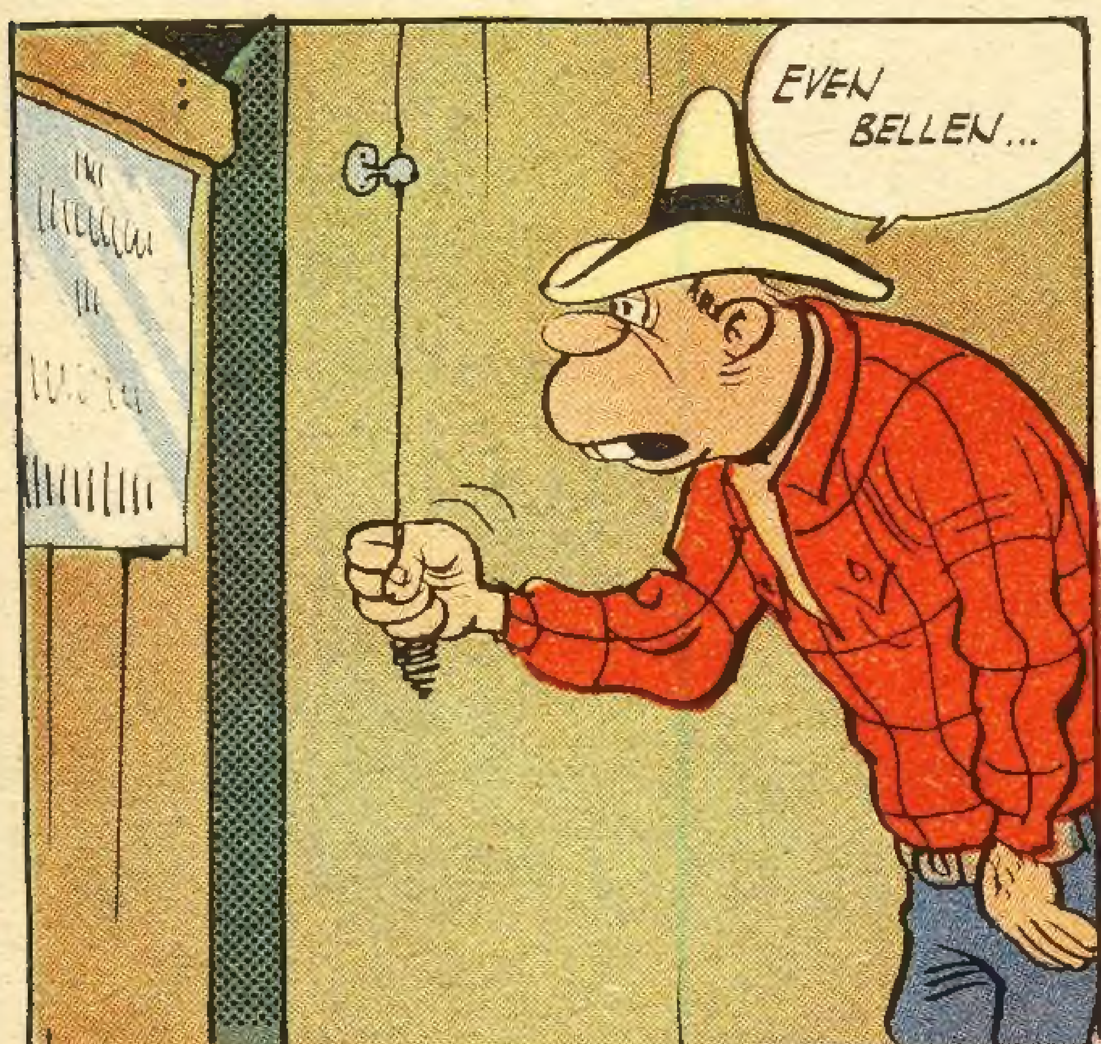
LUCKY LUKE

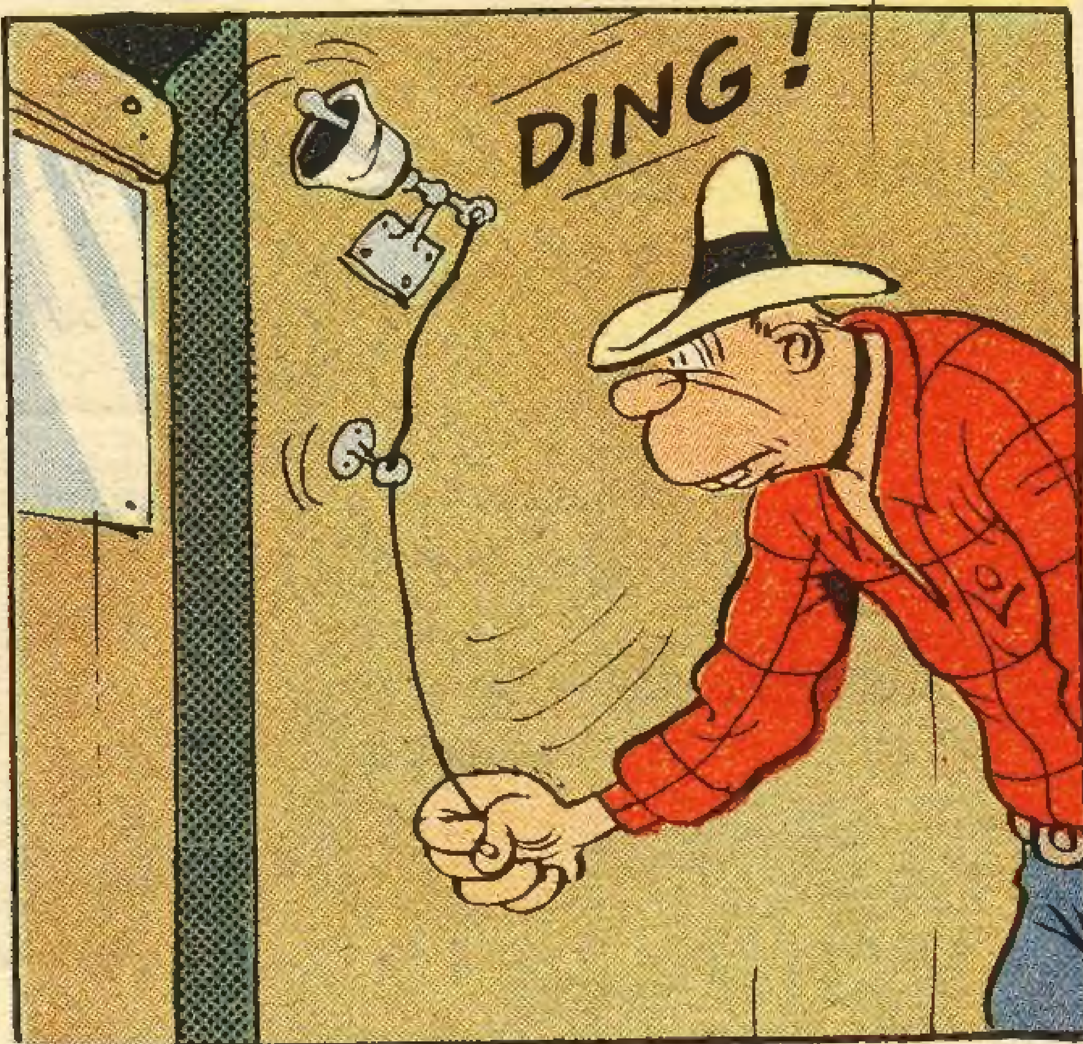
SIMON DE SLAGER EN LUCKY LUKE, ZIJN MANAGER, WILLEN KELLY DE DODER UITDAGEN.

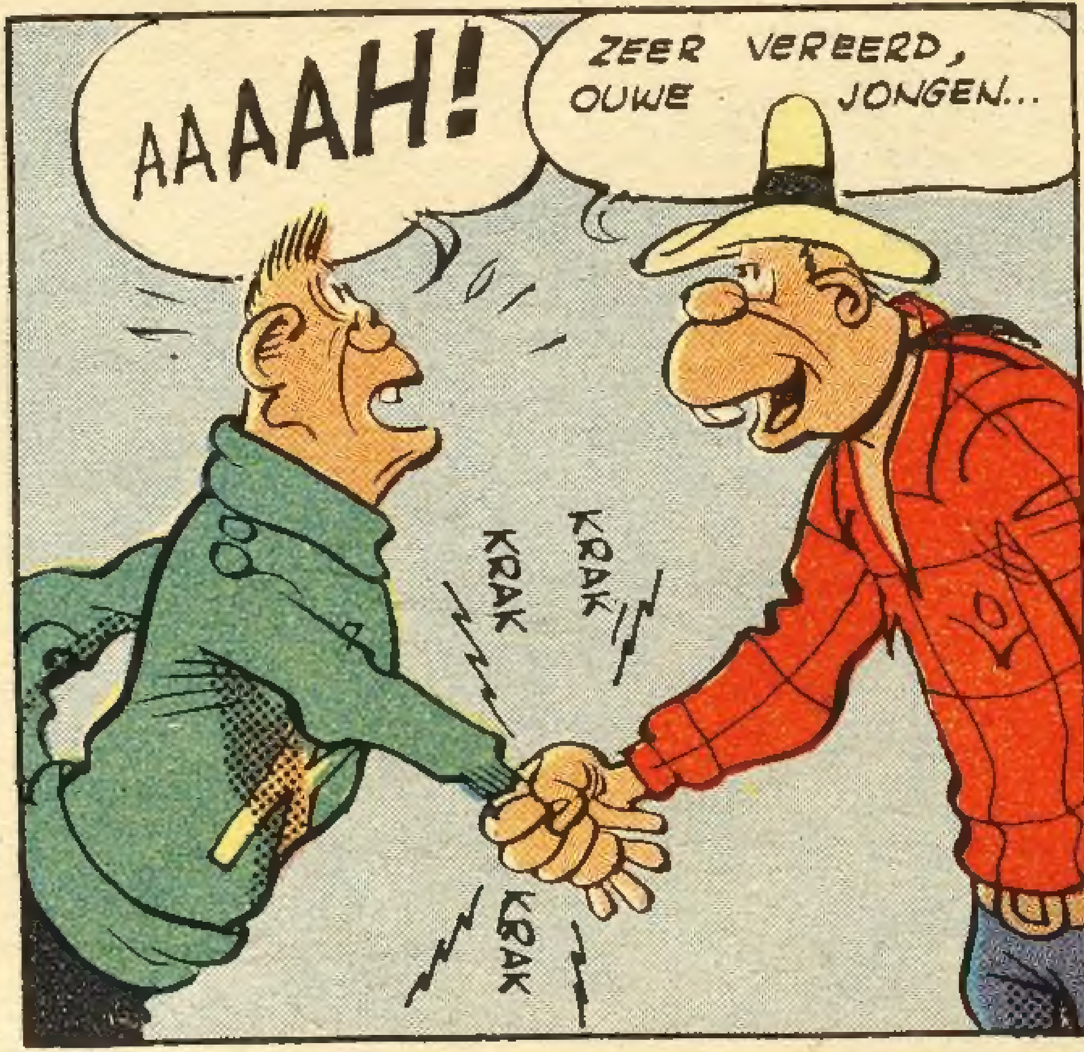

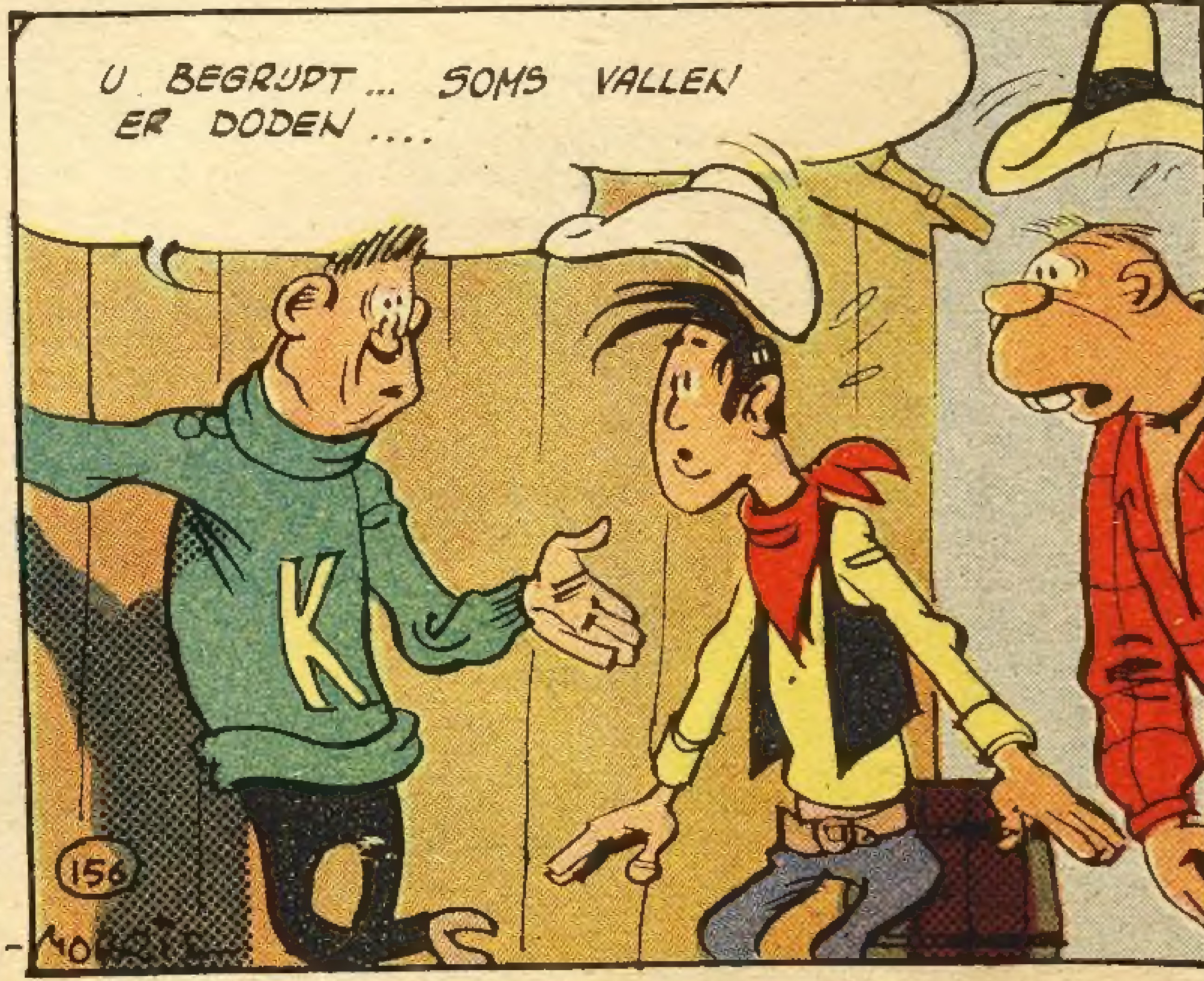

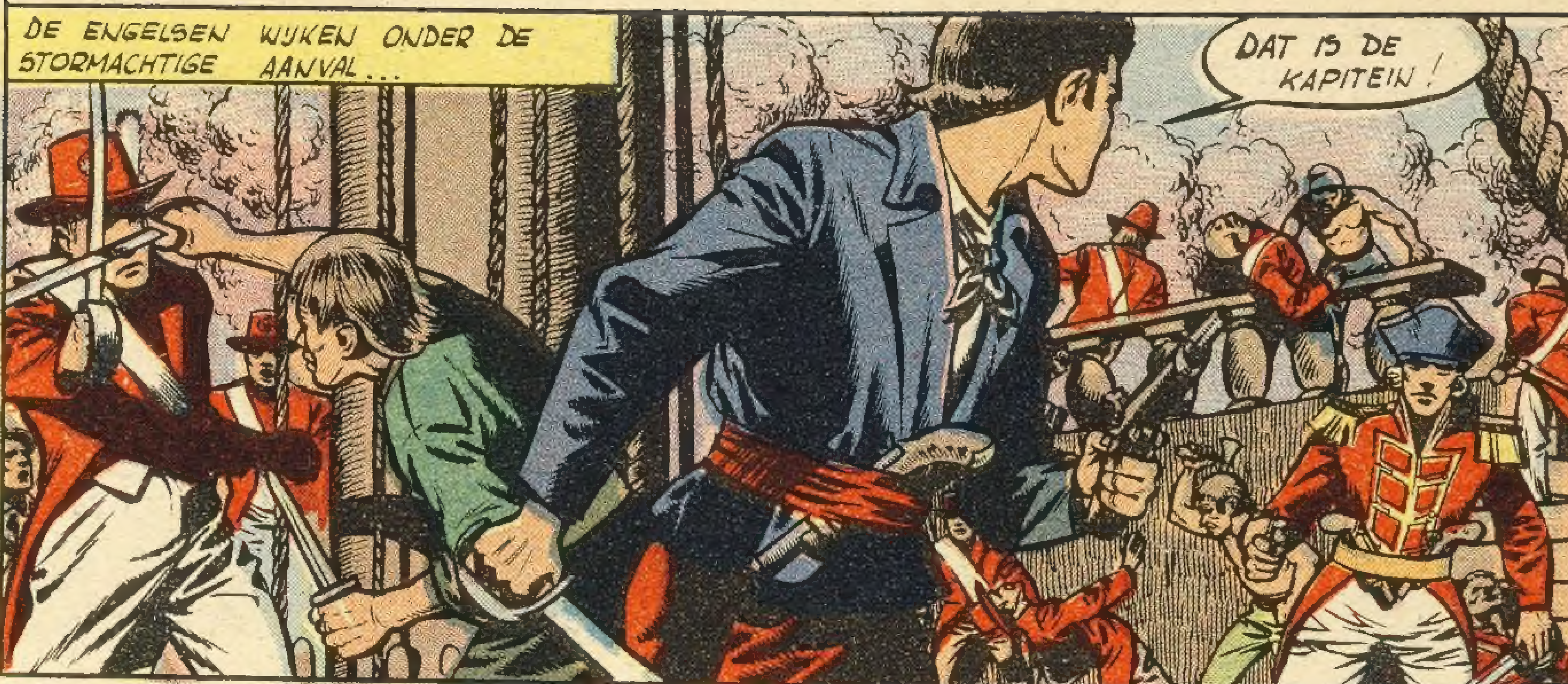

SURCOUF DE KAPERSKONING

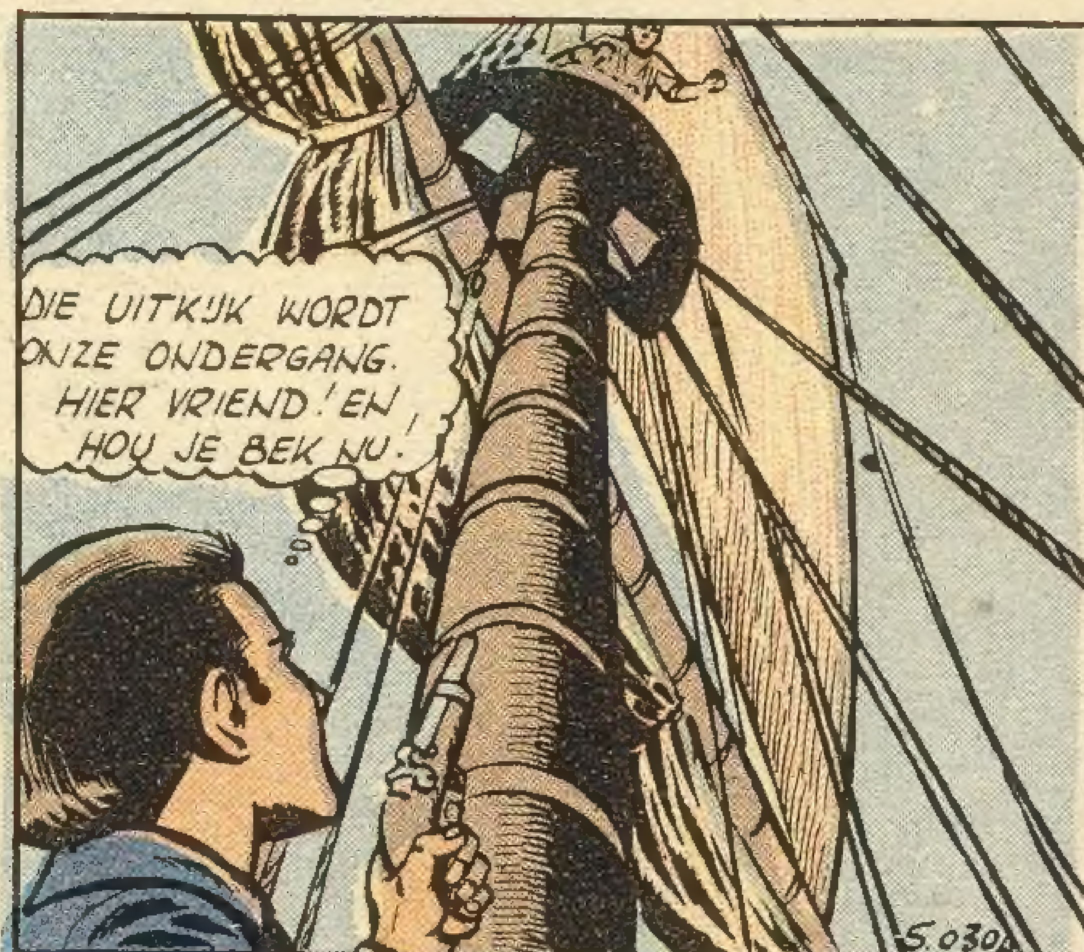
MET EEN HANDJEVOL MANSCHAPPEN SPRINGT SURCOUF AAN BOORD VAN HET ENGELS SCHIP. ER HEERST VERWARRING BIJ DE VIJAND.

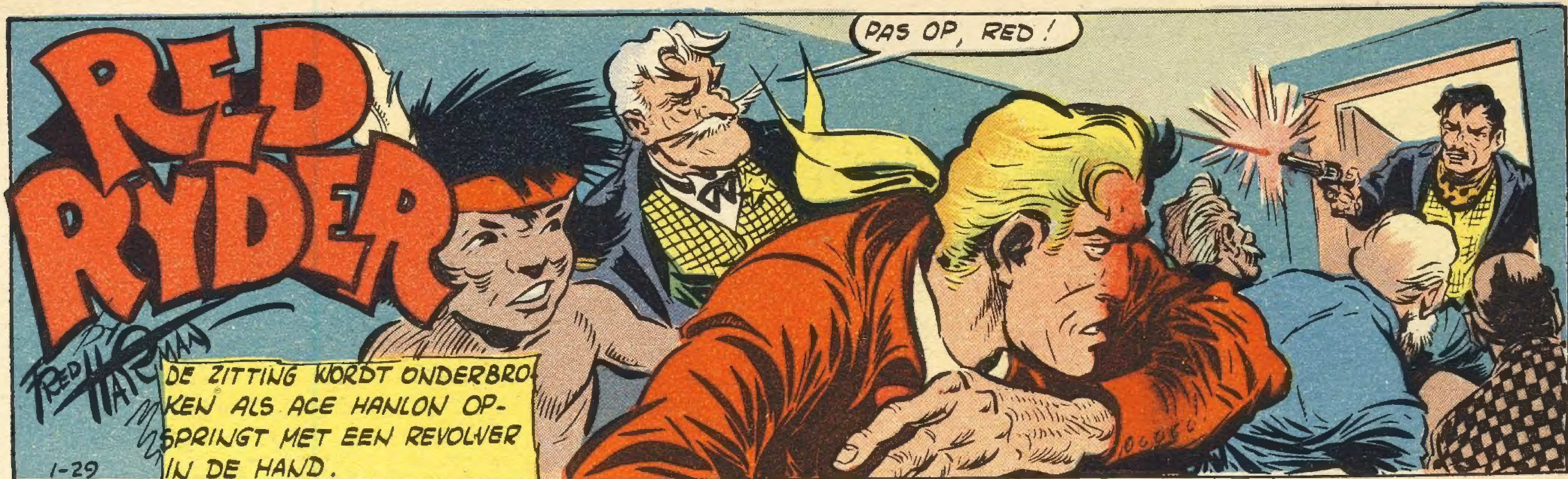

Over de kleur van de apen.

Apen, vertelt Piet Kwabbernoot, onze Apenvriend, ons, kunnen allerlei kleuren hebben. Van de zwarte Slingeraap uit Zuid-Amerika en de Zwarte Baviaan uit Celebes tot de lichtbruingekleurde Orang-Oetan. Maar daartussen heb je een hele reeks bontgekleurde apen.

De **Javaanaap** is b. v. een veeleisend dier : hij vindt het niet genoeg, dat hij een bruin-groene rug heeft en een grijswitte buik, maar bovendien voltooit hij dit geheel met een prachtige, helzwarte staart, zo lang als heel zijn lichaam.

Maar hij heeft een gevaarlijke concurrent in de **Bosduivel** (een soort Baviaan) : die heeft purpere stroken om neus en ogen, lichtblauwe wangen, zwartbruine haren en geelgekleurde hals !

De **Drilaap** van West-Afrika is soberder, maar niet minder bekoorlijk (volgens P. K. !) : hij heeft een gitzwart gezicht met er omheen een krans van witte haren !

De origineelste apen zijn echter beslist de **Mangabel's** : die stellen zich tevreden met witte... oogleden in een zwart gezicht !

Dan leeft er echter in Abessinië nog een zeer sierlijke aap, die Piet volstrekt niet wil vergeten : de **Guerezza** : een zwarte aap met een rugmantel van lange witte haren en een prachtige witte pluim onderaan zijn staart.

— Je denkt misschien, dat alleen de kameleon van kleur van veranderen ? vraagt hij ons.

Mis ! Ook bij een bepaalde apensoort komt dat voor, namelijk bij de **Orang-Oetan.** Alleen beslist hij zelf niet over de kleurwisseling. Als de Orang-Oetan jong is, heeft hij gele handen en voeten, later worden die donkerbruin en zelfs zwart.

Erg geleerd, onze Piet, vind je niet ?

(28)

KORTE SAMENVATTING. — In zijn strijd met de Maleise Kris heeft de Grote Baas van de Rode Vleugel zich met zijn jongens en nieuwe helpers naar het binnenland van Borneo begeven. Op een avond raakt het kamp in de war door een overstroming, die alles dreigt te verzwelgen. Jan en de Chinees Tan zijn met hun prauwen door de stroming meegesleurd. Gelukkig kunnen ze mijlen verder de oever bereiken en stoten bijna op een groep van de Maleise Kris. Ze besluiten, alles in het werk te stellen om de Grote Baas te verwittigen. Maar door een ongelukkig toeval vallen ze in handen van de Maleise Kris. Intussen wordt de Grote Baas en zijn helpers door de Maleise Kris in een hinderlaag gelokt.

Al die mannen zouden vallen, onherroepelijk !...

Vanaf de rots klonk een stem :

— We geven jullie een half uur, om je over te geven. Als het half uur verstreken is, vallen we van alle kanten tegelijk aan. We willen je ook nog zeggen, dat we een lading dynamiet hebben, voldoende om de rots in de lucht te laten vliegen en jullie te bedelven.

De mannen keken elkaar aan zonder een woord te zeggen. Maar plots schreeuwde Joe, zo hard hij kon :

— Anderen zullen na ons komen om recht te doen !

Op alle gezichten verscheen ineens een glimlach. Ze voelden zich plots allemaal optimistisch gestemd. Tenslotte was het niet zo verschrikkelijk, allemaal samen te sterven !

— We zullen hen voor een laatste maal laten voelen, wat we waard zijn !

Die woorden werden gevolgd door een korte toejuiching en de Grote Baas begreep, dat, zelf al faalden ze, ze niettemin een soort morele kracht vormden, de grootste kracht van eerlijke mensen. Onder zijn mannen waren zowel Chinezen, Filippijnen en Australiërs als Europeanen en allen zouden ze moedig hun leven offeren, alleen, opdat die schurken **niet** zouden zegevieren !

Plots hoorden ze mitrailleuses knetteren op de rotsen voor hen.

De Grote Baas klemde de tanden op elkaar. Zo, de Maleise Kris had dus begrepen, waar zijn beste kans lag. Hij zou hen van boven en vlak in het gezicht onder vuur nemen. Op die manier zouden ze in korte tijd tot de laatste man uitgeroeid zijn.

— Duiken achter rotsen en kisten !

— Ze schijnen in ieder geval ergerlijk slecht te schieten !

Inderdaad, niemand van hen werd geraakt en ze hoorden geen kogels op de rotsen rond hen afketsen. Maar van de plaats, waar de mannen van de Maleise Kris zaten, steeg een kreet op. En ze zagen een man van de rots naar beneden tuimelen en in het ravijn verdwijnen.

— Maar dat is ongelooflijk ! Ze schieten op hun eigen mannen !...

De mannen van de Maleise Kris slaakten angstkreten en probeerden hun kornuiten aan de andere kant van de rots aan het verstand te brengen, dat ze op hun eigen troepen aan het schieten waren. Maar de mitrailletten bleven met korte tussenpozen ongenadig doorratelen. En van alle kanten klonken kreten van pijn.

— Maar ze vergissen zich niet ! Hoe zouden ze zich kunnen vergissen ? Kijk, nu schieten ze op de troepen links en rechts van ons !

— Zou Karel misschien ontdekt hebben, dat we...

— Nee, het kan Karel niet zijn ! Er zijn minstens vier mitrailletten aan het vuren.

Toen begon Joe, de flegmatieke Joe, plots te brullen en te dansen van vreugde.

— Jan ! Het is Jan ! Ik zeg je, dat hij het is ! Ik heb hem gezien door mijn verrekijker. Het is Jan met nog enkele mannen. Ze zijn de Maleise Kris aan het uitroeien !

Even hing er een zware stilte over de mannen van de Rode Vleugel. Jan was dus niet omgekomen in de golven van de Troesan ? Jan was dus niet verdwenen, een maand of wat geleden ? Hoe kwam het, dat hij daar was, juist op het goede ogenblik ?...

Enkele Chinezen prevelden iets over goede geesten en over doden, die opgewekt waren om hen te helpen. Maar daa. geloofden de Europeanen en Australiërs natuurlijk niet in.

De Grote Baas zocht op zijn beurt met zijn verrekijker de berg voor hen af. Hij zag de vlammetjes oplichten uit de mitrailletteloper, maar hij hoorde ook het antwoord van de Maleise Kris, die eindelijk begrepen had en nu eveneens het vuur opende.

Plots zagen ze 'n gestalte, vlug als 'n bliksemschicht, die van de ene rots op de andere sprong en dan weer verdween. De Grote Baas volgde een van die gestalten, toen deze een sprong waagde en zijn stem klonk vreemd ontroerd, toen hij zei :

— Het is Jan ! Ik ben er zeker van, dat het Jan is.

HOOFDSTUK XXX

DE TEGENAANVAL VAN TAN

HOE was Jan in de Sarawakbergen geraakt, ondanks de folteringen, die hij had te doorstaan gehad ? Hij had het zelf niet kunnen zeggen.

De expeditie van de Zwarte Kris rukte zeer snel op. Ze hadden een paar berichten ontvangen en sindsdien bekommerden ze er zich niet meer om, of ze de Rode Vleugel volgden of niet. Ze rukten dwars door de jungle in de richting van een hoogvlakte, die van ver te zien was, als het woud wat minder dicht was. Ze legden iedere dag twee etappes af in plaats van één en dreven de snelheid almaardoor op.

Ondersteund door Noer was Jan mee gemarcheerd, steeds maar verder, omgeven door een dichte, ondoordringbare nevel, die hem afsloot van de buitenwereld, hem belette te zien, te horen en na te denken.

Elke avond liet Noer hem een paar pilletjes slikken, die hij zonder protest verzwolg, zonder er zich rekenschap van te geven, dat Tan die pilletjes gestolen had op gevaar van zijn eigen leven en dat hij ze daarna heimelijk aan Noer kwam brengen.

Tan had de bewaker bij zijn nek gegrepen.

In de rotsige bergpassen van de Sarawaks was de marteling nog ondraaglijker. Scherpe silexstenen sneden zijn voetzolen open tot op het been. Zelfs Noer had ervan te lijden, hij, die er in de jungle niets om scheen te geven, barrevoets te moeten lopen. Nu liet ook hij bloedige sporen achter op de rotsen.

Daarna was het als bij toverslag plots rustig geworden. Op een morgen werd het vertreksein niet gegeven en in een grot, hoog in het gebergte, beschut voor de zon en afgekoeld door een frisse wind, die op die hoogte blies, begon Jan stilaan bij te komen. De nevels verdunden om hem heen en alles werd weer helder.

Om het uur boog Noer zich over hem en liet hem z'n dosis kinine slikken.

— Wie heeft je dat spul gegeven ? vroeg Jan tenslotte.

— Tan, hij iedere avond brengen, terwijl hij met wacht praten. Gauw gooien en ik gauw oprapen.

Het gezicht van Jan trok in een stroeve plooi, toen hij aan Tan dacht. Had de verrader misschien berouw gekregen en probeerde hij nu zijn schuld enigszins te vereffenen door Jan van z'n koorts af te helpen ? Wel nutteloos nu hij de plannen van de Grote Baas verraden had en daardoor heel de Rode Vleugel tot ondergang doemde. Vandaag misschien, misschien morgen zouden ze argeloos in de hinderlaag lopen. En dan was alles uit !

Doch in de grot verstreek de ene dag na de andere, zonder dat er iets gebeurde. Jan begon zich langzamerhand weer krachtig en gezond te voelen. De wonden aan zijn voeten waren aan 't genezen.

Samen met Noer maakte hij spionnageplannen en zochten ze 'n plaats in de grot, vanwaar ze de bandieten het gemakkelijkst konden afluisteren. Ze wilden tot elke prijs hun plannen te weten komen. Misschien kregen ze op een goeie keer wel eens de kans om te ontvluchten en de Grote Baas te bereiken. Dan zouden ze hem de krijgsplannen van de vijand kunnen overbrengen.

Jan koesterde slechts een zeer vage hoop. Hij was er bijna zeker van, dat het slechts een illusie was. Doch de Grote Baas had zijn jongens geleerd, dat ze nooit mochten wanhopen, zelfs niet in de ergste omstandigheden. Nooit mochten ze een zaak opgeven, ook al scheen die verloren. Steeds het doel nastreven, zonder om te kijken, dat was het parool.

Jan kende zijn doel. Zoveel mogelijk de vijand afluisteren. Hij was er bijna zeker van, dat die inlichtingen nergens voor konden dienen, want hij zou ze nooit kunnen overbrengen. De Rode Vleugel zou uitgeroeid zijn, voor hij twee stappen

zetten kon, dat wist hij. Maar om het even ! Niemand kent alle omstandigheden en niemand kan voorspellen, wat nog gebeuren kan...

Wanhopig was Jan niet en zelfs niet ontmoedigd bij de gedachte, dat hij de jungle van Borneo wel nooit meer verlaten zou. Hij wist, dat hij gevochten had voor een goede zaak. Dat was voldoende.

Zeker, nu triomfeerde de Maleise Kris. Maar er zou een dag komen, dat andere dappere kerels de taak van de Rode Vleugel zouden overnemen en dan een einde maken aan de misdaden van die geheimzinnige en gevreesde bendeleider.

Vroeg of laat moest hij vallen. Dan zou er verdeeldheid komen onder de piraten, ze zouden zich in groepjes scheuren en elkaar uitmoorden. Dat is gewoonlijk het einde van dergelijke benden.

De ene dag na de andere kwam Jan verschillende dingen te weten over de plannen van de Maleise Kris. De groep, die hem gevangen hield, zou de bergpas afsluiten, als heel de expeditie de bergen was ingetrokken, zodat de Rode Vleugel in de val zou zitten. Verder vernam hij, dat de troep van de Grote Baas maar verder trok... Dat ze aan de voet van de bergen kwamen... Dat ze vlakbij de pas hun kamp hadden opgeslagen...

De morgen, toen dat nieuws arriveerde, werden er enkele vlugge bevelen gegeven en plots hing er een diepe stilte over de rotsen. Het leek wel, alsof heel de bende vertrokken was en enkel een paar schildwachten had achtergelaten. En toch, als Jan aandachtig luisterde, kon hij in de grotten in de omgeving gerucht horen als van mensen, die bewogen en onder elkaar aan het fluisteren waren.

Toen kwam plots de Zwarte Kris met twee van zijn mannen de grot der gevangenen binnen en beval :

— Bindt ze stevig en duw ze een prop in de mond !

Het leek Jan niet het geschikte ogenblik om zich te verzetten. Waartoe zou dat trouwens dienen ? Hij liet zich dan ook gewillig binden. Hij voelde, dat het vandaag de dag was van het beslissende gevecht ! Hij voelde een machteloze woede in zich opkomen. Alles was klaar. Hij wist, welke maatregelen getroffen waren om de Rode Vleugel in de hinderlaag te lokken en uit te moorden en hij kon niets doen om de Grote Baas te waarschuwen, om te verhinderen, dat hij zich met zijn mannen hals over kop in het ongeluk stortte !

De Zwarte Kris deelde zijn laatste bevelen uit en gaf de laatste aanwijzingen :

— Ze hebben twee mannen vooroop gestuurd, om het terrein te verkennen. We moeten die twee voorbij laten trekken, zonder er ons om te bekommeren. Wji zullen de uitgang van de bergpas afsluiten, zodat niemand ontsnappen kan. Als ze de richting van het bos uitvluchten, stoten ze op de andere troep van de Kris, die hen daar de weg zal versperren. In de bergpas kunnen ze met alle gemak vanaf de hoogten worden uitgeroeid...

Daarop was het Noer z'n beurt om zorgvuldig gekneveld te worden.

Twee mannen gingen aan de ingang van de grot zitten met de mitraillette op hun knieën. De Zwarte Kris ging weg, zonder zelfs een blik op de twee gevangenen te werpen.

Weer de diepe stilte.

Steeds zwaarder en drukkender werd die stilte. Jan luisterde aandachtig en hoorde stappen. Niet ver van hem liepen mensen, die de bergpas opklommen. Hij hoorde hun stille, rustige stemmen... en hij begreep, dat het de voorhoede van de Rode Vleugel was. Weldra herkende hij Karels stem... O, het was verschrikkelijk, te weten, dat Karel zo dicht bij was, te voelen, dat Karel vrolijk en onbezorgd was, terwijl het gevaar hen allen beloerde en hij voorbij de hinderlaag trok, zonder iets op te merken. En Jan kon niets doen, dan in dolle razernij op zijn prop bijten. Hij wrong en kronkelde zich in alle bochten en probeerde met zijn voeten een paar keien naar beneden te schoppen, om de aandacht van zijn vriend te trekken.

Doch de wacht wierp zich op hem en de twee mannen gingen doodgewoon boven op hem zitten. Hij werd half verstikt onder hun gewicht en verloor haast het bewustzijn. Toen zijn geest weer wat helderder werd, had de wacht weer zijn post betrokken aan de ingang van de grot en was Karel al ver weg...

Twee tranen rolden over Jans uitgemergeld gezicht. Zijn laatste poging om de Rode Vleugel te redden was mislukt.

De Zwarte Kris kwam weer met een van zijn mannen de grot binnen. Deze stelde voor :

— Laten we ze maar onmiddellijk in het ravijn gooien. We kunnen nu toch niets meer met hen aanvangen.

— Nee, hun vrienden zouden lawaai kunnen horen en ons zo op het spoor komen. We kunnen daarmee wachten tot het gevecht voorbij is...

Hij had een zware ketting in zijn hand, die hij achter een vooruitspringende, kolomvormige rots sloeg. Aan beide uiteinden van de ketting waren een paar handboeien vastgemaakt, die zich om de polsen van Noer en Jan sloten, zodat ze tijdens het gevecht niet zouden kunnen ontsnappen.

Op het ogenblik, dat de Zwarte Kris weer naar buiten wilde stappen, verscheen in de opening van de grot een gestalte. Ze boog eerbiedig en slaafs tot tegen de grond. Het was Tan.

— Meester, zei hij, uw mannen trekken naar het gevecht. Ik zou ook graag een mitraillette hebben.

De ander keek hem achterdochtig aan.

— Geef hem geen mitraillette, zei zijn kornuit. Hij zou berouw kunnen hebben en zijn vroegere vrienden waarschuwen.

— Je hebt gelijk ! Luister eens, Tan. Je blijft bij de schildwachten om de gevangenen te bewaken.

Tan viel aan het jammeren en klagen, struikelde plots over een rotspunt en sloeg tegen de Zwarte Kris aan. Deze gaf hem een brutale duw en de Chinees smakte tegen de rots. Met een vloek gaf hij hem nog een trap na en verliet daarop de grot zonder zich om te draaien.

Jan vroeg zich af, of hij slecht gezien had. Hij meende bemerkt te hebben, dat Tans hand vliegensvlug iets uit de broekzak van de Zwarte Kris gerist had, toen hij tegen hem aansloeg. Was de Chinees dan zo diefachtig, dat hij zelfs in dergelijke omstandigheden niet nalaten kon te stelen ? En wat had hij gestolen ? Een of ander prul waarschijnlijk...

Met een filosofische zucht kwam Tan overeind, ging bij de twee bewakers zitten en begon met hen te praten. Schaduwen trokken voorbij de opening der grot. De mannen van de Maleise Kris betrokken hun post om de Rode Vleugel uit te moorden.

Met bitterheid dacht Jan aan Karel, die nu al een heel eind voorbij moest zijn en zorgeloos verder trok, alsof er geen gevaar dreigde, alsof achter hem de val niet dichtviel !

De dag kroop traag voorbij. Tan bewees de bewakers een paar kleine diensten, ging water voor hen halen en maakte hun eten klaar.

Af en toe draaide hij zich naar de gevangenen en riep hen dan enkele spottende woorden toe. Het was een echte clown en de twee bewakers sloegen op hun knieën van de pret, als hij hinkend en met een vertrokken gezicht Jan naäapte, toen deze barrevoets door de jungle trok, of Noer, als deze zich kwaad maakte.

Ondanks alles en hoewel Jan wist, dat ze binnenkort zouden sterven, maakte hij zich woest over die gemene spotternij.

— Hij heeft niet het minste schaamtegevoel, de schoft ! Alsof het nog niet genoeg is, dat hij ons verkocht en verraden heeft, moet hij ons ook nog voor de gek houden en dat enkele uren voor onze dood !

Hij probeerde zich wat verder weg te schuiven en niet meer te luisteren naar de vettige lach der bewakers. Hij spitste de oren, om te horen, of beneden hen het gevecht nog niet aan de gang was. Er was echter nog geen enkel schot te horen.

De nacht duurde lang, verschrikkelijk lang. Een van de bewakers was ingeslapen en de andere praatte met zachte stem tegen Tan.

De Chinees keek met eerbiedige blikken de mitraillette van de bewaker aan en liet zich het mechanisme uitleggen.

« Lelijke vleier, dacht Jan. Alsof we hem niet hebben uitgelegd, hoe een mitraillette werkt ! Hij doet dat alleen om in een goed blaadje te staan bij die schoft van een bewaker. »

Nu had Tan de mitraillette in zijn handen genomen en bekeek het ding aan alle kanten. Hij legde ze naast zich op de grond en toen sperde Jan plots z'n ogen open van verbazing. De situatie was plots veranderd. De mitraillette lag ongevaarlijk op de grond en Tan had de bewaker bij zijn nek gegrepen. De man weerde zich enkele ogenblikken en spartelde wanhopig in de wurgende greep van de taaie Chinees.

(Wordt vervolgd.)

DE PATROELJE der Adelaren

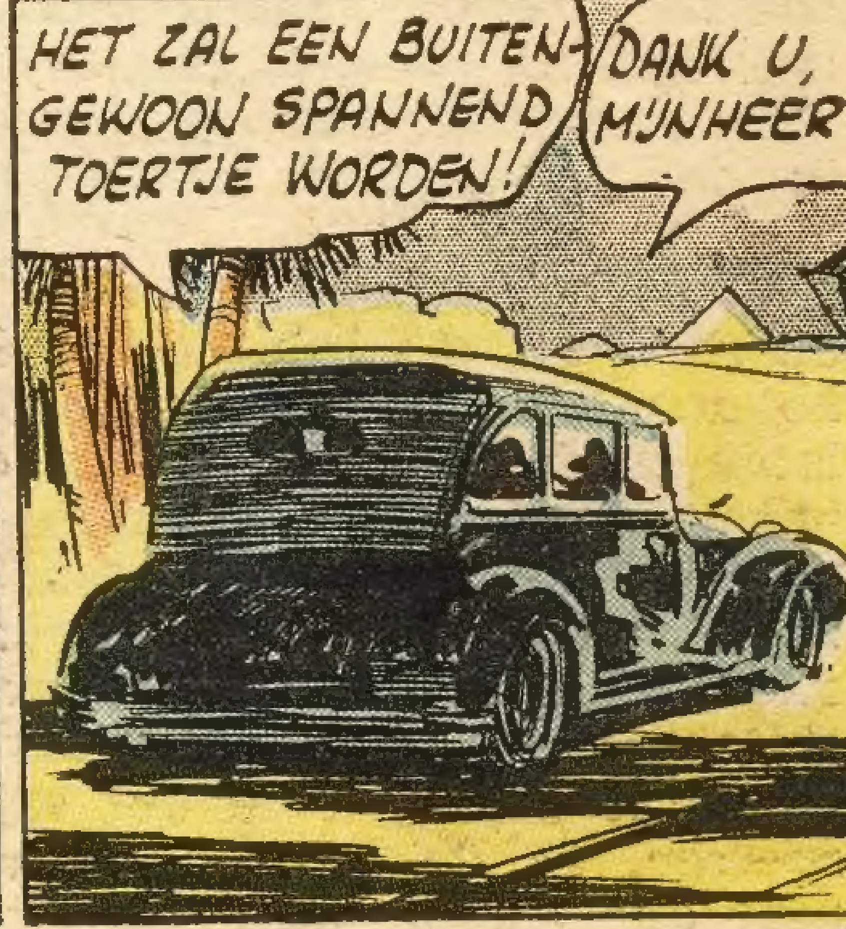

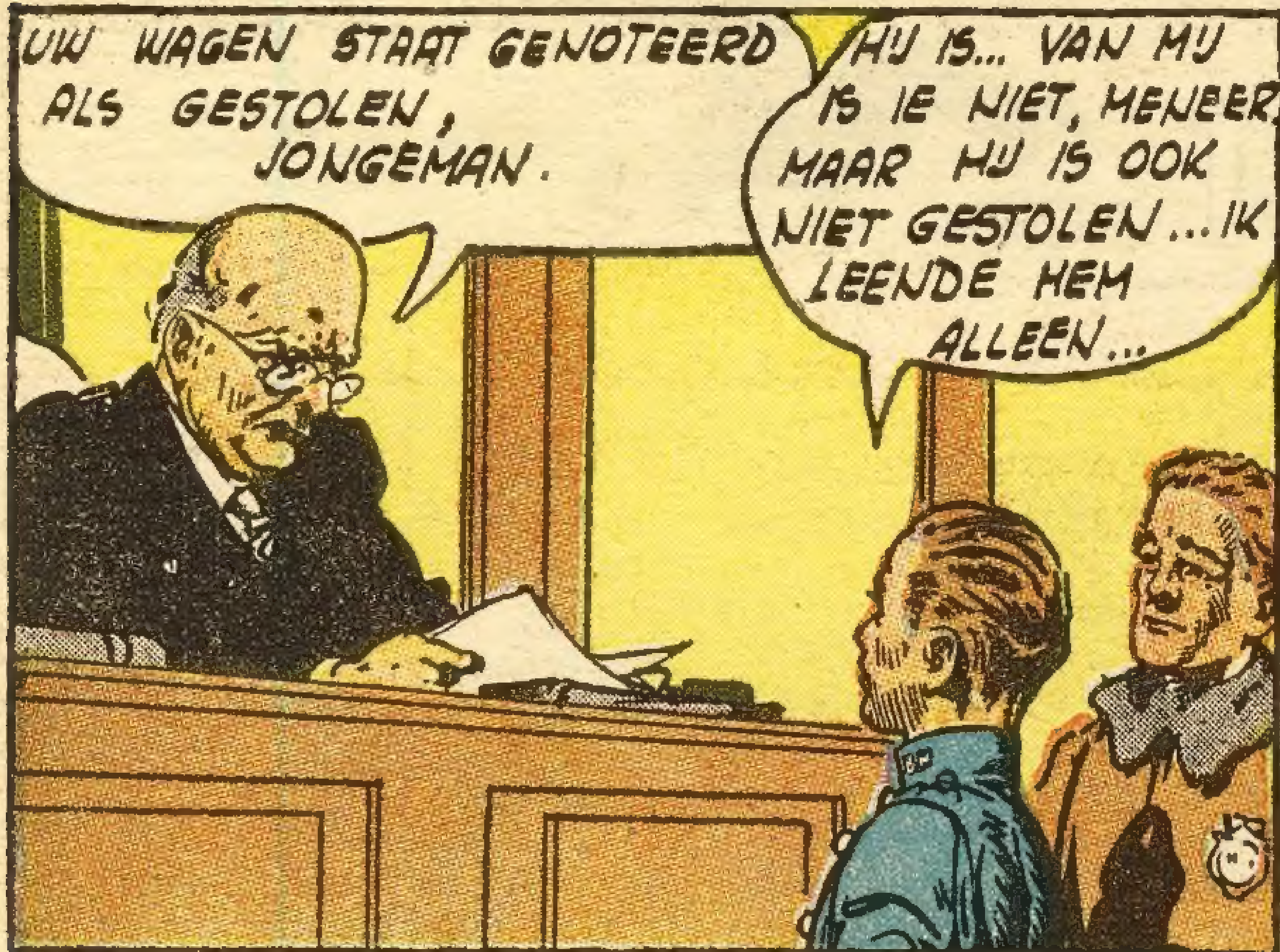

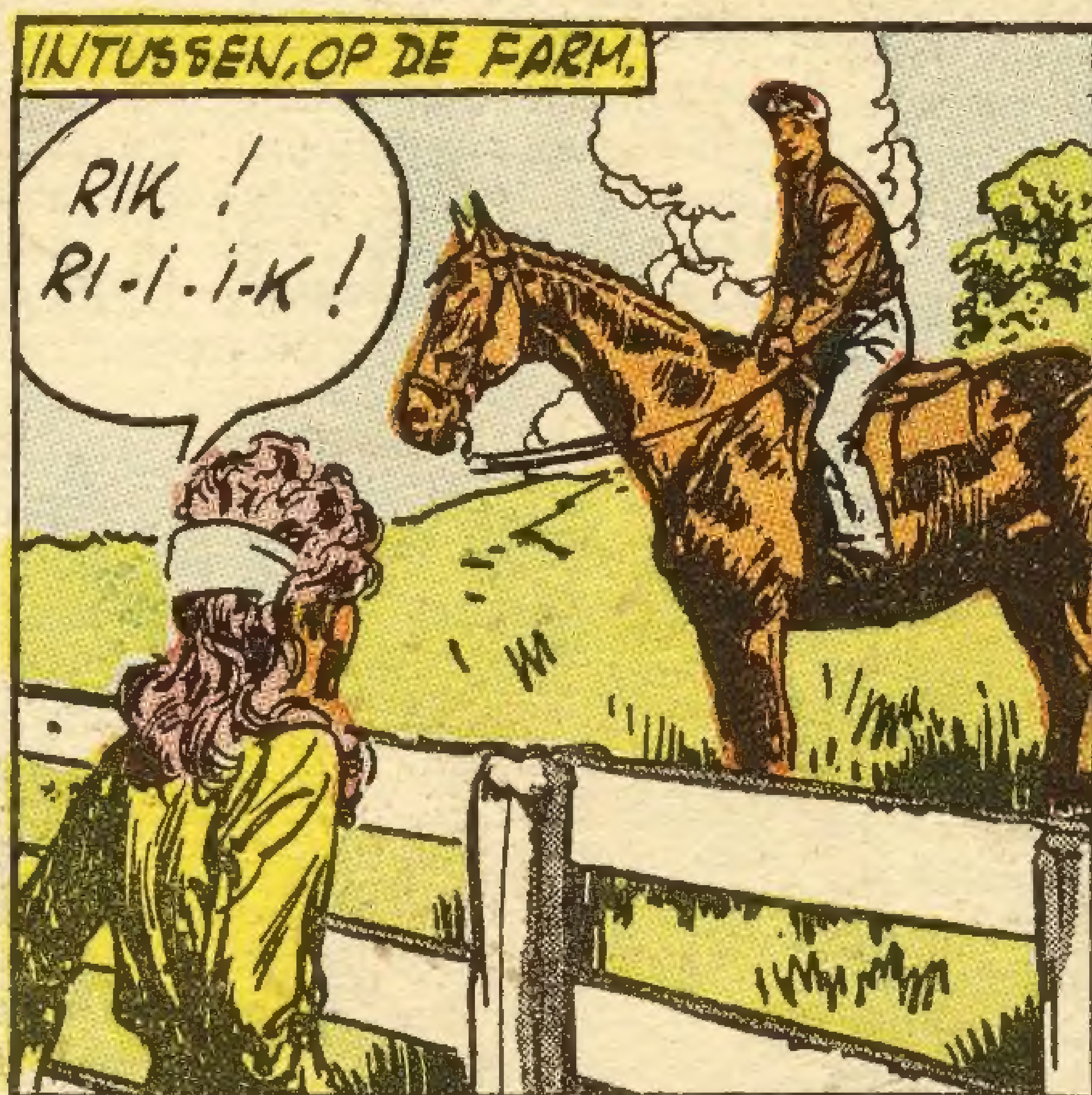
RIK RAKKERS

DOOR FRANK GODWIN

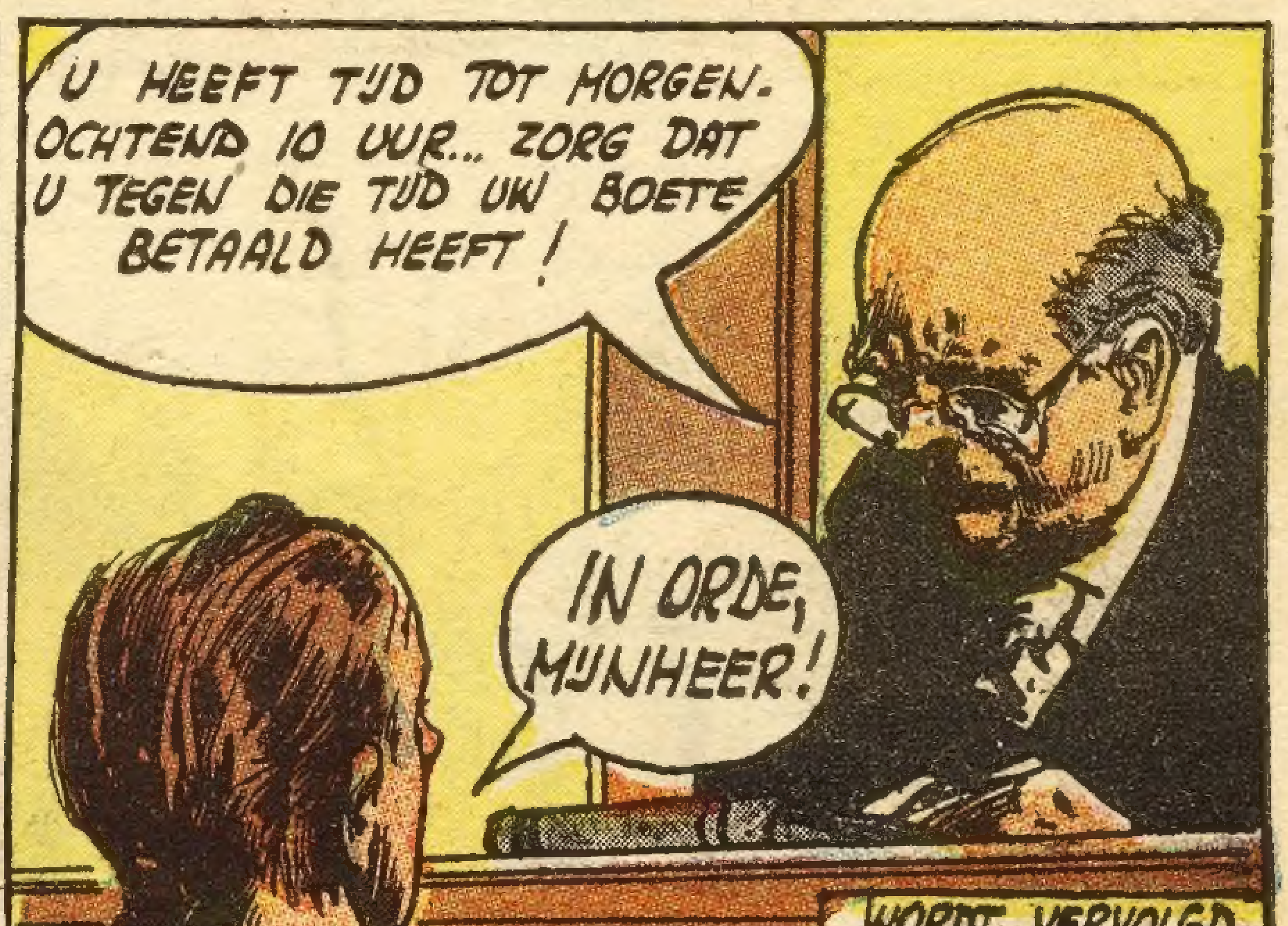

SNUFFELTJE VERTELT...

WAT IS NITROGLYCERINE ? ? ?

Ik verdenk **ROBIN HOOD** uit **Eisden**, van moorddadige plannen ! Want is dit werkelijk geen moorddadig woord ? Bij het horen alleen reeds gaat er 'n rilling langs je ruggegraat : n i t r o g l y c e r i n e ! Brr... Je voelt je al verplaatst in gevaarlijk-geheimzinnige krochten en je ruikt de « eigenaardig-doordringende » geuren uit de detectiveromans !

Nitroglycerine was, v o o r ons atoomtijdperk, één der sterkste springstoffen. Het wordt vervaardigd uit gewoon glycerine. Daarom was dit goedje tijdens de oorlog zo duur of zo moeilijk verkrijgbaar ! Ik weet het wel, hoor, maar het is zo gevaarlijk, dat ik het van Robbedoes aan niemand mag vertellen...

Nadat men dus gehandeld heeft zoals ik het verzwegen heb verkrijgt men een geel, olieachtig vocht : nitroglycerine. Omdat dit goedje ontzaglijk gevaarlijk is om ermee om te springen, mengt men het met één vierde deel pijpaarde. Daarmee heeft men dynamiet ! Dit laatste schijnt minder gevaarlijk te zijn. Het zou zelfs door het vuur niet ontploffen, doch alleen maar door een schok ! Ik zou er echter niet graag een lucifer aan houden !

Als men nu cellulose (watten, papierpap, vliermerg, katoen, enz...) weer op een « speciale wijze » behandelt, krijgt men « schietkatoen » of nitrocellulose het zo beroemde rookloos buskruit ! Wat « men » toch heeft uitgevonden, nietwaar ? Het is te begrijpen, dat de Zweed Alfred Nobel, (1833-1896) de uitvinder van het dynamiet, voelde dat hij met het mensdom iets goed te maken had. Daarom stichtte hij misschien zijn talrijke Nobelprijzen.

Lost men nitrocellulose op in een mengsel van ether en alcohol, dan verkrijgt men « collodion », een dikke vloeistof, die men over een kleine wond kan smeren, zodat er een velletje over komt. En als men collodion met kamfer mengt, verkrijgt men... celluloid. Perst men dit weer door een dunne spleet, dan komt er een filmband te voorschijn, **AMBIORIX** uit **Middelkerke !**

OP « STERK WATER » ZETTEN...

Jullie hebben allen wel eens van die rare dingen als lintwormen, enz... op « sterk water » gezien. Nu moet je goed opletten, **G. BOVENS** uit **Maastricht**, want er zijn verschillende soorten sterk water...

Salpeterzuur bijvoorbeeld heet in de volksmond ook sterk water. Dat wordt voor verschillende doeleinden gebruikt, onder meer om op koper te etsen. Vandaar de Franse benaming « eau forte » voor een ets. Dit sterk water wordt niet gebruikt om dieren of anatomische delen (maag, lever, enz...) te bewaren. Dit sterk water is eenvoudig een oplossing van formol in zuiver water. Deze oplossing gaat van 4 tot 10 %. Je kunt dus het proefje zelf gemakkelijk wagen. Je koopt formol bij de drogist of de apotheker. Je zegt waarvoor het moet dienen en vraagt tegelijk hoeveel je het moet aanlengen. Je bokaal moet later luchtdicht afgesloten worden en de stop gelakt. Veel succes, hoor !

En nu nog iets zeer aantrekkelijks, het :

BUIKSPREKEN..... ! ! !

Dat is iets, dat we allemààl wel willen leren ! Stel je voor, dat je in de klas zit... Alles is stil. Daar opéèns : je « buikspreekt » (of je « spreekt buik »? Filologen, zeg het mij !). Stel je de verbaasde of kwaadaardige blik van de meester voor ! En terwijl hij meent de echte boosdoener te hebben gevonden, spookt vanuit een heel andere hoek de geheimzinnige buikstem op !

Veronderstel eens, dat er twee buiksprekers in het klaslokaal zijn. Wat een komieke gesprekken zou je niet kunnen voeren... zonder ook maar één aantekening of zoveel en zoveel strafregels ! Ik durf niet denken aan de mogelijkheid, dat het allemààl buiksprekers zouden zijn ! !...

Ja, ja, **KID CARSON** uit **Eekloo**, maar hoe speel je dat klaar ? Wel, een buikspreker spreekt helemaal niet met zijn buik. Hoe zou dat ook mogelijk zijn ? Hij vormt alle klanken in de mond, maar op een manier dat ze helemaal van zijn gewone spraak verschillen èn... en dat zijn lippen practisch niet bewegen. De meeste buiksprekers spreken met de uitademing. Zo regelen zij de luchtuitlaat en verwekken het eigenaardige doffe, spraakeffect, als kwam het « van ergens anders ». Sommigen slagen er zelfs in, zich meer dan één buikstem eigen te maken, wat op het toneel tot zeer eigenaardige en plezierige d i n g e n aanleiding geeft.

De buikspreker treedt gewoonlijk met één of meerdere poppen op. Naar het schijnt komt deze vondst van een zeer bekwaam « vakman », die in het begin der vorige eeuw, generaties lang, met zijn pop optrad in het Café des Aveugles, aan het Palais Royal te Parijs. Voor de rest is de « buiksprekerij » zo oud als het mensdom. In de vroegste oudheid maakt men er al melding van en er bestaan ontelbare anecdoten over.

En nu : aan alle heden en toekomstige buiksprekers, heil !

MET ROBBEDOES VOORUIT

EN VOORAAN ! !

Je trouwe,

SNUFFELTJE.

Ons Burgerlijk Vliegtuigenregister

Van de « Administratie der Luchtvaart » ontvingen we zojuist de lijst der veranderingen, die het Belgische Burgerlijke Vliegtuigen-register tijdens de eerste drie maanden van 1950 onderging.

Nieuwe inschrijvingen :

LDS, Aero 45, Louis de San, Wezembeek-Oppem.
FUN, Beech Bonanza, Cogea, Brussel.
INT, Percival Proctor, J. Dugauquier, St Pieters Woluwe.
RMU, De Havilland DH 82 Tiger Moth, Royal Motor Union, Luik.

Werden afgeschreven (d. i. bezitten geen geldig bewijs van luchtwaardigheid meer) :

PAB, TWZ, POM, PDO, AVN.

Veranderde van eigenaar (nieuwe eigenaar tussen haakjes opgegeven) :

TWP (Gentse Universitaire Vliegclub).
TIA (Club National d'Aviation).
VER (idem).
GMA (Verviers Aviation).
GEK (Marcel Desmottes).
TWO (Société Belge de Démonstrations Aéronautiques).
ABF (Henri Neyns)

Andere veranderingen :

LIL : werd goedgekeurd voor Luchtwerk.
SCC : niet meer goedgekeurd voor acrobatiek.
GAX : werd goedgekeurd voor Luchtwerk.

ONS MAATSCHETSENHOEKJE

Iliuchin IL-2

Eenmotorig Russisch aanvalsvliegtuig (Stormovik). Twee persoons toestel met een 1.300 PK. sterke motor. Zware bewapening, bestaande uit kanonnen, machinegeweren en raketbommen. Spanwijdte 14,58 m. Lengte 11,60 m. Max.-snelheid rond de 450 Km.-u.

(The Aeroplane Spotter. Copyright drawing.)

Vragenbus

Flying Robot Man V7321 : 1) De toestellen in kwestie en hun eigenaars zijn: ADJ, Piper Cub, J. Mertens (Mevr.), Brussel. AJI, AJK en AJL, Piper Cum, Club National d'Aviation, Brussel. AVX, Piper Cub, Regie van Luchtwegen, Brussel. AVZ, Piper Cub, Osy de Zegevoort, Y., Knokke aan Zee. DAA, Piper Cub, Club des Aviateurs de Bruxelles, Brussel. LAD, Piper Cub, Pierre Van Strydonck, Berchem-Antw. PVS, Aeronca Champion, idem. RAK, Ercoupe, Société Belge de Démonstrations Aéronautiques, Brussel. RVB, Fieseler Stroch, Regie van Luchtwegen, Brussel. RVC, Piper Cub, Société Belge de Démonstrations Aéronautiques, Brussel. RVD, Bucker Bestmann, Regie van Luchtwegen, Brussel. SBA, Douglas C-47, Sobelair, Brussel. TWM, Aeronca Chief, Maulhin M., Grimbergen. TWO, Aeronca Champion, Société Belge de Démonstrations Aéronautiques, Brussel. TWR, Aeronca Champion, Coca, Brussel. VER, Ercoupe, Club National d'Aviation, Brussel. - 2) Ghent Aviation Club : AXH : Auster Arrow J.2. GAA, GAB, GAC, GAE, GAF : allen Piper Cub. Antwerp Aviation Club : EXO, Ercoupe. REX, Piper Cub. Club National d'Aviation : ABI, Auster I. ABU, Auster Arrow. AJI, AJK en AJL : Piper Cub. VER, Ercoupe. TIA, Tipsy Belfair. Regie van Luchtwegen : AVX, Piper Cub. RVA, Piper Cub. RVB, Fieseler Storch. RVD, Bucker Bestmann. Club des Aviateurs de Bruxelles : DAA, Piper Cub. We geven hier natuurlijk alleen de vliegtuigen, die het eigendom zijn van de Club's. De toestellen, eigendom van leden der Club's, zijn hier niet bij begrepen. - 3) De maatschets van de Ercoupe zullen we zeker in ons « Maatschetsenhoekje » opnemen. We zullen er dan meteen een beschrijving bijvoegen.

Witte Veder. — Welkom in de Robbedoes Vlieg Club. Uw stamnummer is 7372. Het doel van onze club is de lezers van « Robbedoes », die zich voor de luchtvaart interesseren, met deze luchtvaart en met elkander, in contact te brengen. Het hoofdmiddel hiertoe is onze Luchtvaartrubriek « Hallo, hier RVC » en de Eskaders. Eskaders zijn groepjes luchtvaartenthousiasten, lezers van « Robbedoes », die onder de leiding van een oudere rakker (minstens 16 jaar) regelmatig bijeenkomen, de luchtvaart bestuderen, modellen bouwen, uitstapjes doen ,enz. Voordat een Eskader zijn activiteit kan beginnen, moet de samenstelling (lijst met namen van leider en leden) aan Bob voorgelegd worden. Om deel uit te maken van een Eskader moet men natuurlijk eerst lid van de RVC zijn. Men kan verder gebruik maken van de « Vragenbus », waarin Bob alle vraagjes op luchtvaartgebied beantwoordt. Dat gebeurt kosteloos. We hopen, dat je een flink lid zult worden en dat we heel wat vraagjes van je zullen te beantwoorden hebben !

Huys W., Antwerpen. — Inderdaad, Robbedoes verkoopt geen boekjes over modelbouw. Daar je echter toch in Antwerpen woont, ga dan even een kijkje nemen in de Huidevetterstraat of in de Eikenstraat. In beide straten zijn gespecialiseerde winkels voor modelbouwers. Hier zal men je talrijke boeken en boekjes over modelbouw kunnen laten zien. De eerste reis om de wereld per vliegtuig werd gedaan door een aantal Douglas-vliegboten van de Amerikaanse Marine. Dit gebeurde in... 1924.

Vlieger BOB.

Blauwe Vink, Bilzen. — Spijtig, maar we moeten het jullie beslist afraden, zelf een zweefvliegtuig te gaan bouwen. Inderdaad, om zoiets klaar te spelen, kom je er niet met enthousiasme alleen ! Je moet over aardig wat vakkennis beschikken. Zo'n toestel « ineen knutselen », zoals je schrijft, gaat echt niet. Zou je toch een zweefvliegtuig klaar krijgen, dan is het zo goed als zeker, dat je er niet de lucht mee in mag. Het zou je verder een hele boel geld kosten. Spaar dit liever om lid te worden van een club of te leren zweefvliegen in een school.

Wat moet je doen om lid te worden van de Robbedoesclub ?

Ten eerste : Op een briefje schrijf je je naam en volledig adres, je geboorteplaats en datum en de schuilnaam, die je graag zou dragen.

Ten tweede : Daarbij voeg je een kleine foto om op je lidkaart te plakken. Als je geen foto bij de hand hebt, dan kan je die later ook zelf op de lidkaart aanbrengen.

Ten derde : Briefje en eventueel foto stop je in een enveloppe en daarbij voeg je 15 fr. in postzegels. Op de enveloppe schrijf je . Robbedoes, Ommeganckstraat 21, Antwerpen. Enkele dagen later ontvang je dan het mooie speldje van de Robbedoesclub en je persoonlijke lidkaart met de erewet en de sleutel van het geheimschrift. (Wie geen speldje verlangt, hoeft maar 2,50 fr. te betalen). De Hollandse lezers adresseren hun aanvragen aan Robbedoes, Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom en betalen Fl. 1.20 per postwissel (20 cent in postzegels voor degenen, die geen speldje verlangen).

Sommige lezers, die zich « Robbedoes » niet geregeld bij een krantenverkoper kunnen aanschaffen, vragen de prijs van een abonnement. Voor hen laten we hier een lijstje volgen :

ABONNEMENT

van 1 Juni tot einde September :

VOOR NEDERLAND : Fl. 4.50.

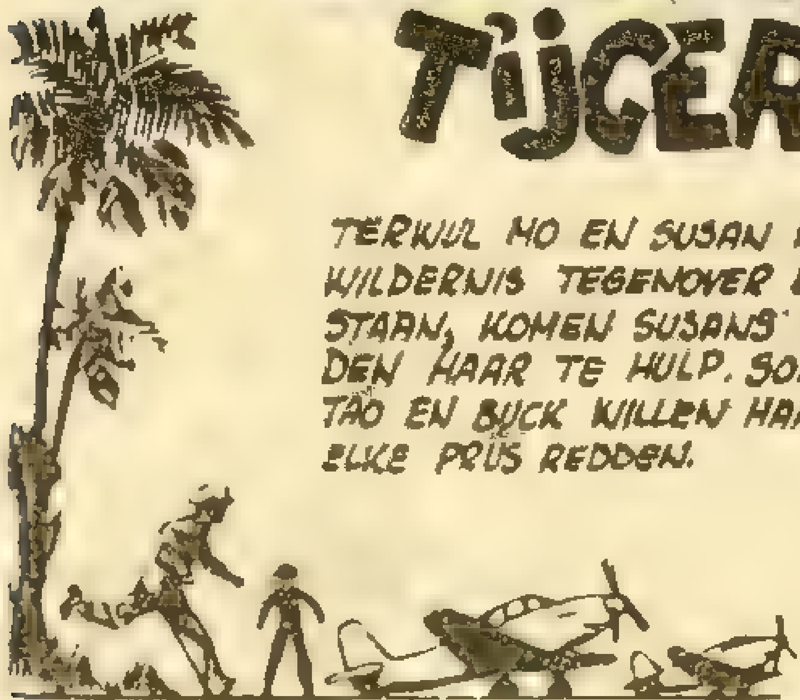
VOOR BELGIE : Fr. 72.

Deze bedragen kunnen betaald worden : Voor Nederland : Per postwissel aan « Robbedoes », Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom ; voor België : Door storting op Postrekening 3621.59 van « Robbedoes », Ommeganckstraat 21, Antwerpen.

Onze Correspondentie-dienst

Wil je graag corresponderen met een andere Robbedoeslezer of lezeresje ? Doe dan een beroep op onze correspondentie-dienst.

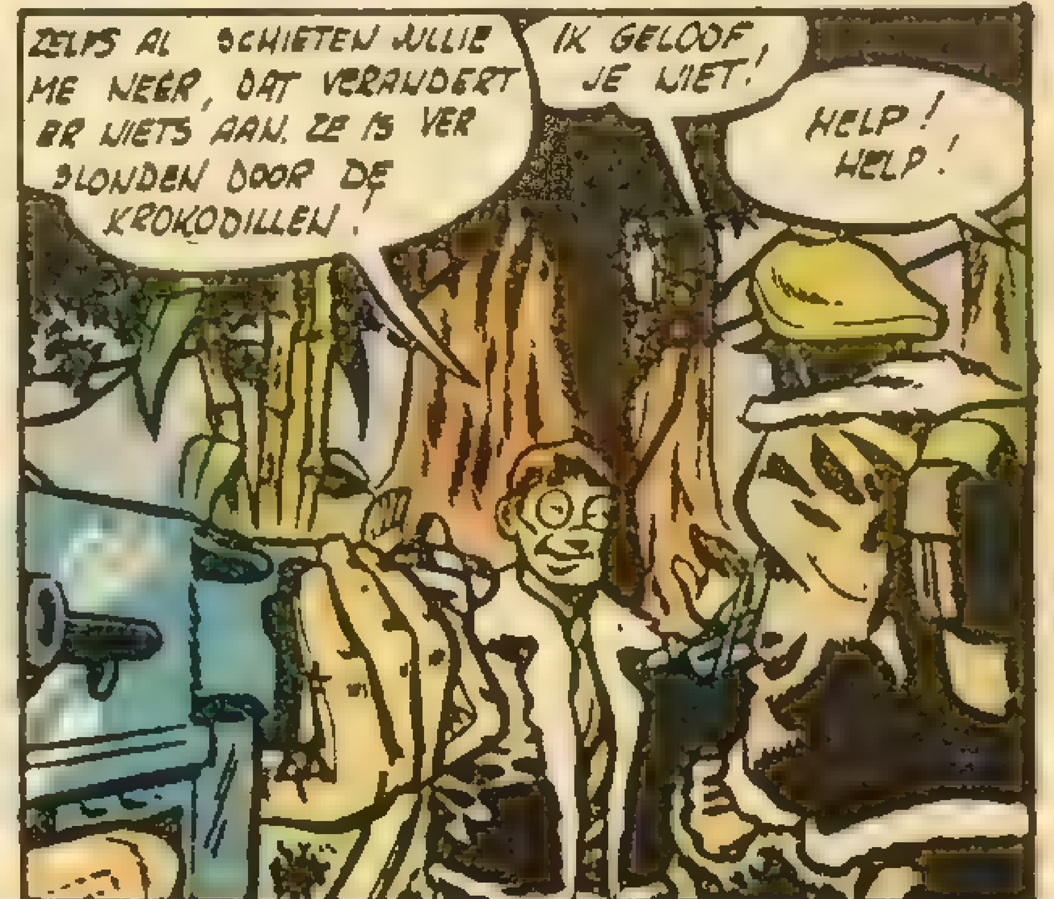
Het is heel eenvoudig : Je stuurt aan Robbedoes een briefje, waarin je opgeeft : je naam en volledig adres, je leeftijd, de gedane studies, het soort correspondent(e), waarmee je in betrekking wil komen en de onderwerpen, waarover je graag wil schrijven. Robbedoes zal je dan opnemen in zijn lijst van correspondenten en zo gauw een rakker of rakkeresje zich aanbiedt, die voor jou geschikt is, zal het adres je gestuurd worden. Jongens corresponderen alleen met jongens, meisjes alleen met meisjes. Ook niet clubleden mogen een correspondent aanvragen. Deze dienst is voor ALLE LEZERS volkomen gratis.

DE VLIEGENDE TIJGERS
TERWIJL MO EN SUSAN IN DE WILDERNIS TEGENOVER ELKAAR STAAN, KOMEN SUSANS VRIENDEN HAAR TE HULP. SONY, TAO EN BUCK WILLEN HAAR TOT ELKE PRIJS REDDEN.

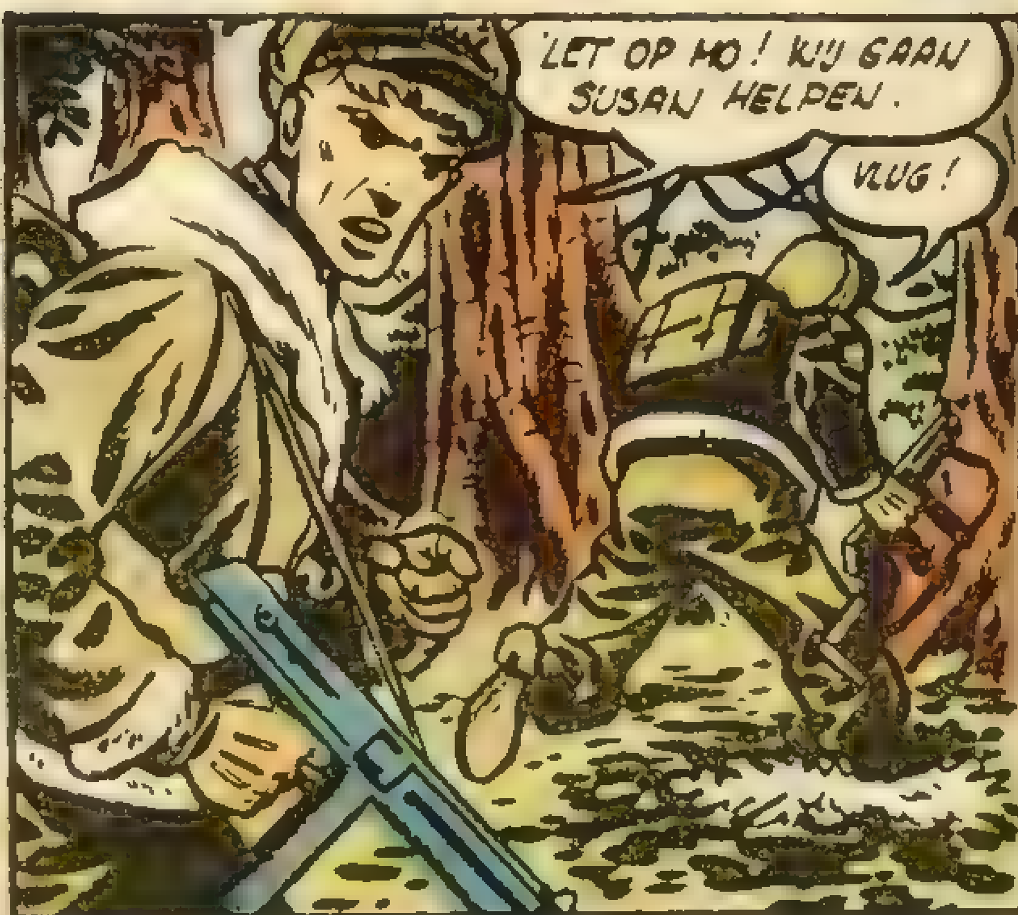

ARME SUSAN ! OP DIT OGENBLIK IS ZE WAARSCHIJNLIJK AL OPGEPEUZELD! 'K WOU DAT IK NU DANNY'S GEZICHT KON ZIEN!
JE WENS IS VERVULD, MO!

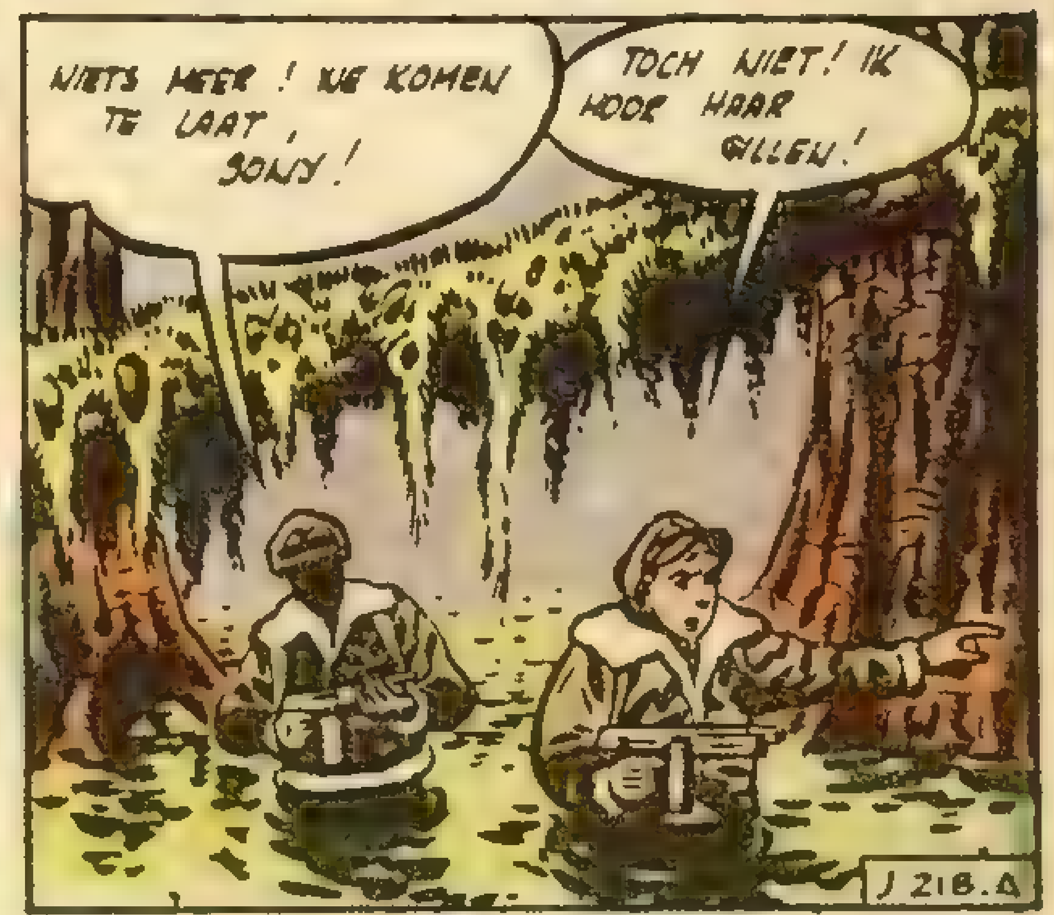

!
WAT ZEG JE VAN ZO'N VERRASSING ?
ZEG ME DADELIJK WAAR SUSAN ERGENS IS !

SUSAN IS DOOD EN DE PLANNEN ZIJN IN ONZE HANDEN!
NIET WAAR! ALS DE JAPPEN DE PLANNEN HADDEN ZOU JE HIER NIET ZIJN!
ZEG VLUG WAAR SUSAN IS!

ZELFS AL SCHIETEN JULLIE ME NEER, DAT VERANDERT ER NIETS AAN. ZE IS VERSLONDEN DOOR DE KROKODILLEN!
IK GELOOF JE NIET!
HELP! HELP!

EEN VROUWENSTEM! 'T KOMT VAN HET MOERAS!
DAT MOET SUSAN ZIJN. ZE IS IN GEVAAR.
TE DROMMEL!

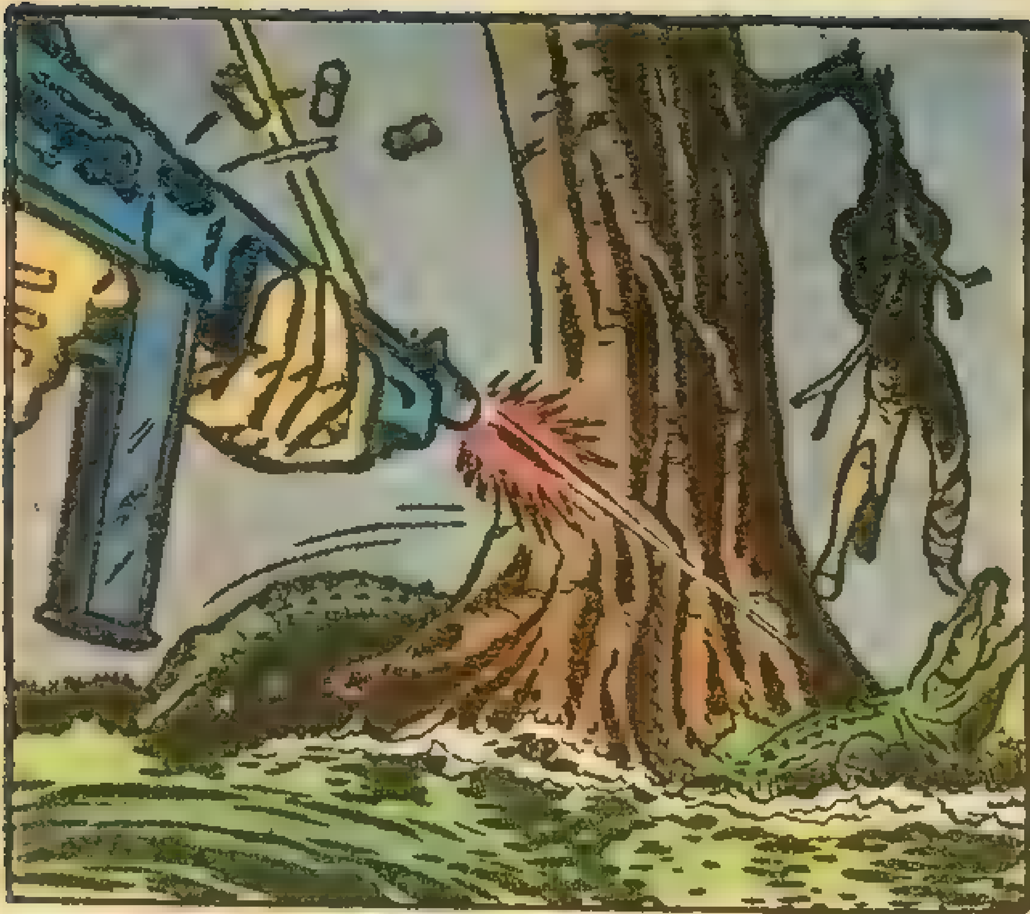

LET OP MO! WIJ GAAN SUSAN HELPEN.
VLUG!

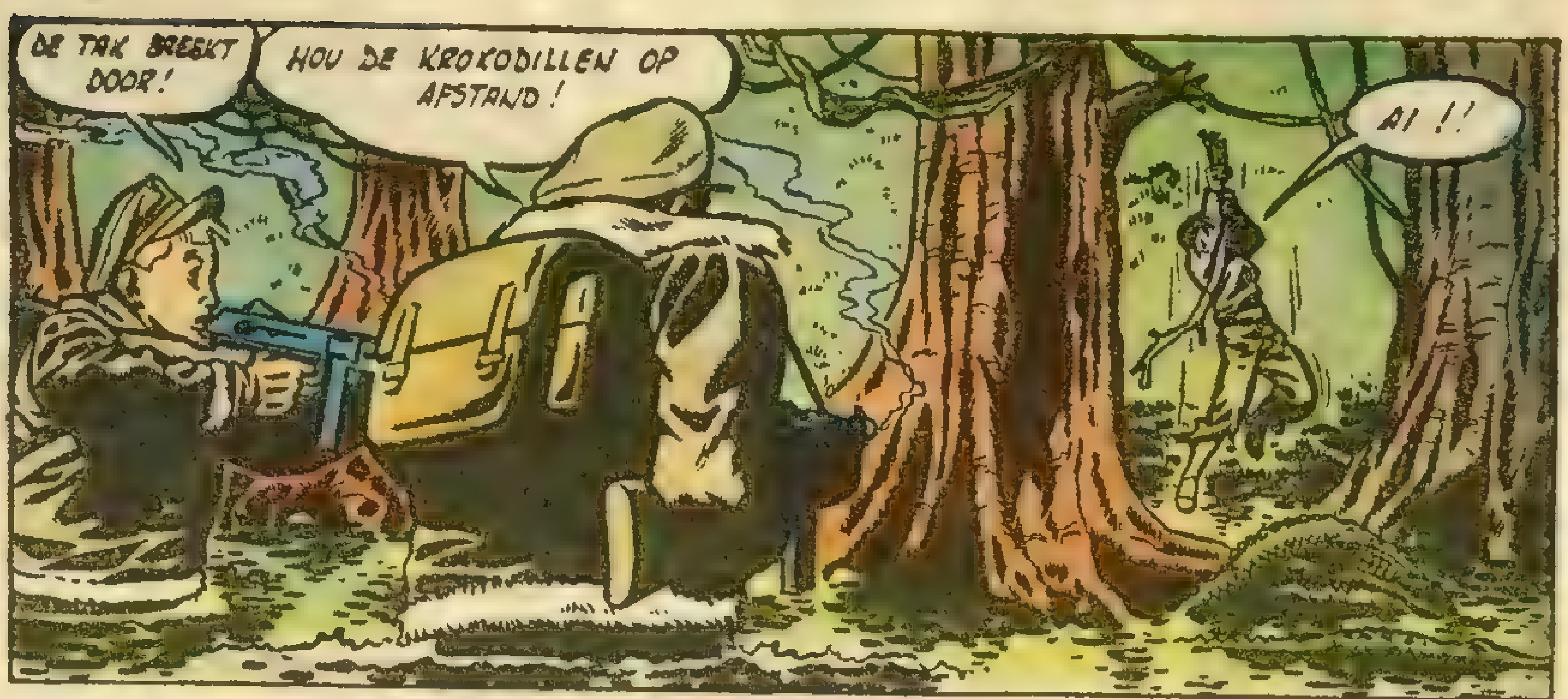

NIETS MEER! WE KOMEN TE LAAT, SONY!
TOCH NIET! IK HOOR HAAR GILLEN!
J 218.A

WAARTOE DIENT DIT ALLES! JULLIE ZULLEN TOCH OMSINGELD WORDEN EN GEVANGEN GENOMEN WORDEN! ALS JE ME LAAT LOPEN BELOOF IK, DAT JE GEEN KWAAD ZAL GEBEUREN!
MOND DICHT! EN BEWEEG NIET!

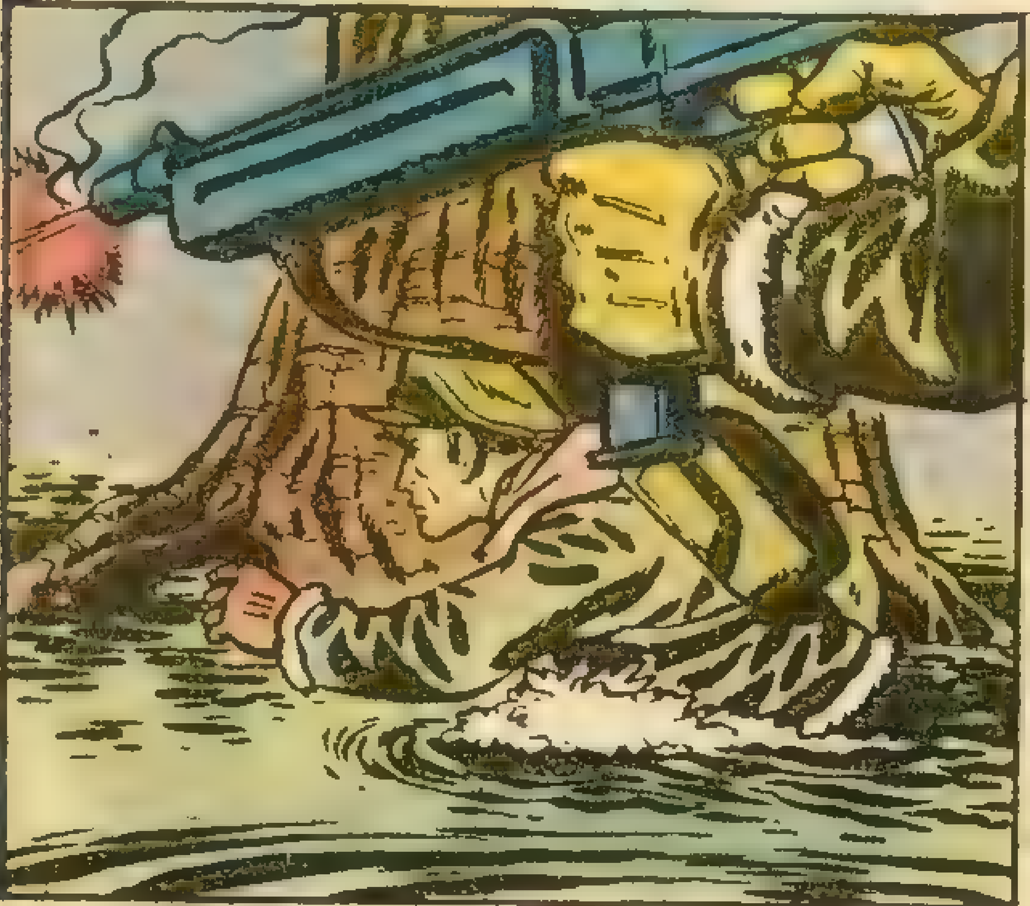

NIETS. HET GESCHREEUW KWAM TOCH UIT DIE RICHTING! MISSCHIEN IS ZE IN 'T MOERAS GEZAKT!
O! KOM GAUW! KIJK DAAR!

DE TAK BREEKT DOOR: HELP! TE LAAT!!
MOED, SUSAN! WE KOMEN! SONY, VUUR!
IK VREES HAAR TE TREFFEN!

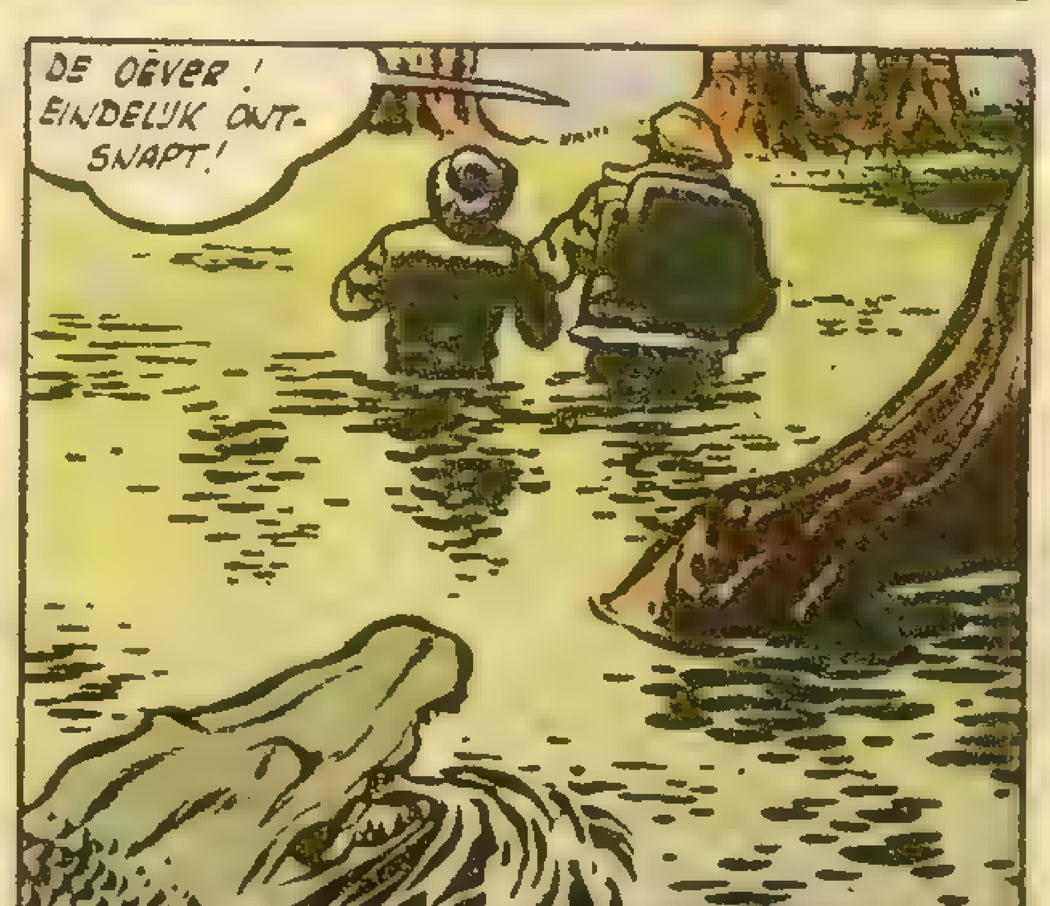

DE TAK BREEKT DOOR!
HOU DE KROKODILLEN OP AFSTAND!
AI!!

MOED, MEISJE JE BENT GERED!
JIJ HIER, BUCK! IS DAT MOGELIJK!

DE OEVER! EINDELIJK ONTSNAPT!

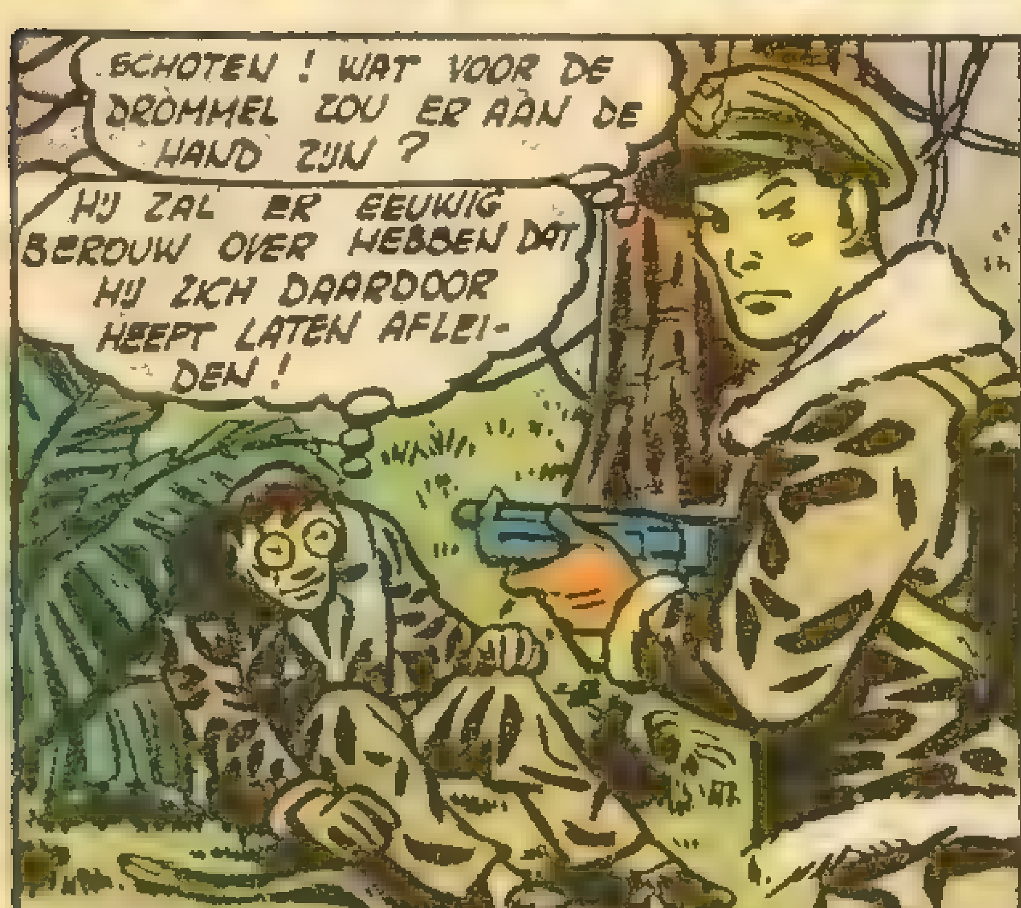
PAS OP, BUCK! KIJK ACHTERUIT!
HEMEL!

INTUSSEN...
JE DOET VERKEERD MET MIJN VOORSTEL AF TE WIJZEN, TAO. JULLIE ZIJN TOCH VERLOREN.
GENOEG!

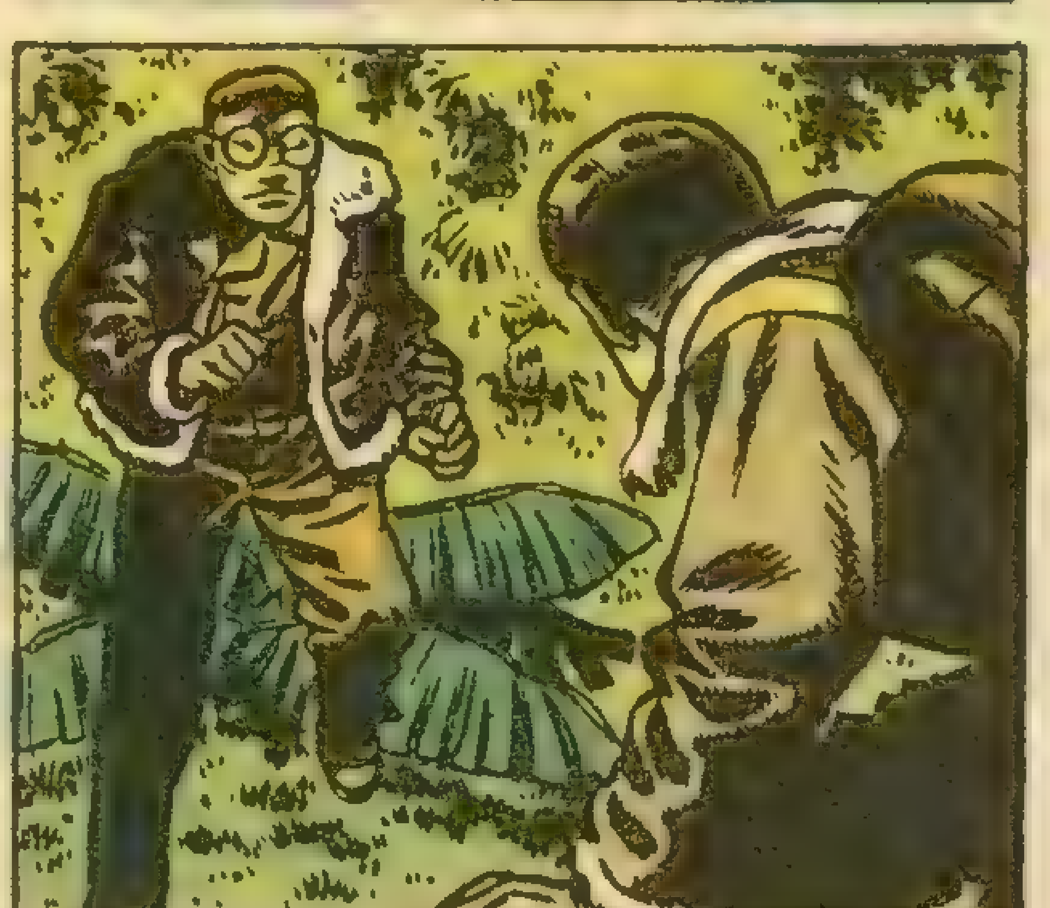
WAT RICHTEN ZE UIT? ZE ZIJN AL EEN HALF UUR WEG!
IK WOU DIE LIANE BEET KRIJGEN DIE OM ZIJN VOET GESLINGERD IS!

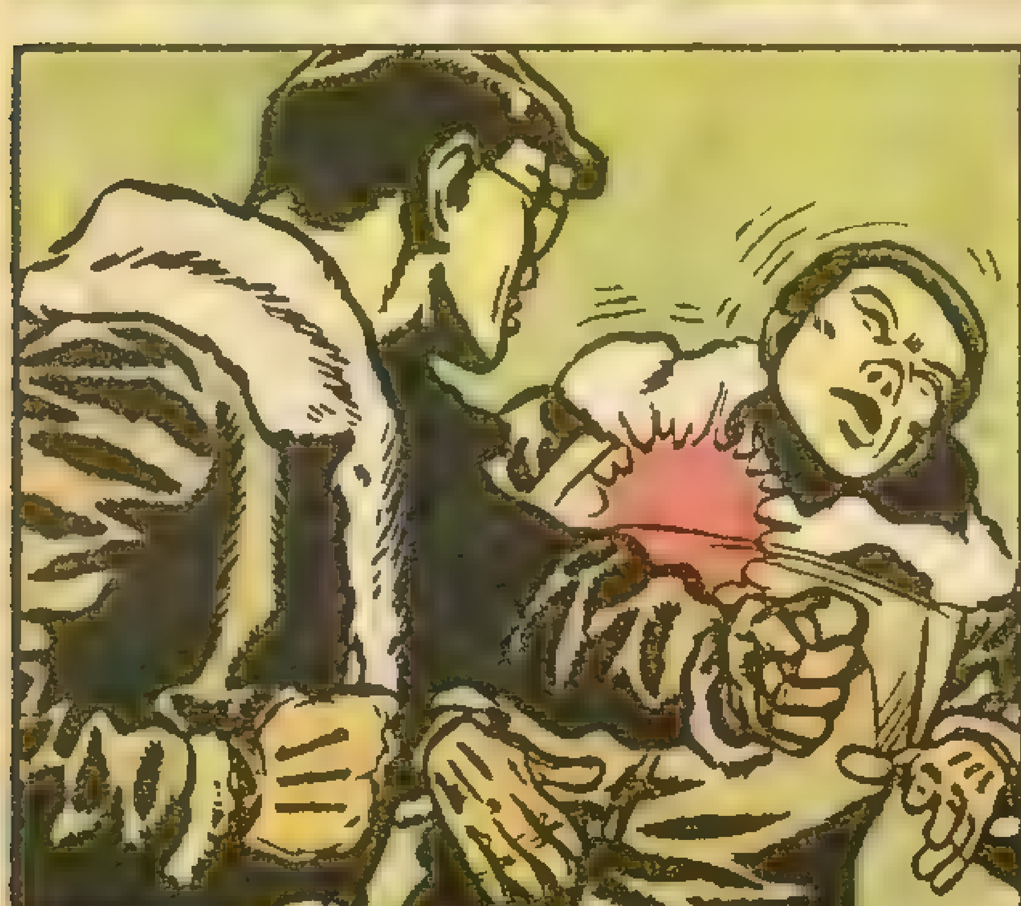

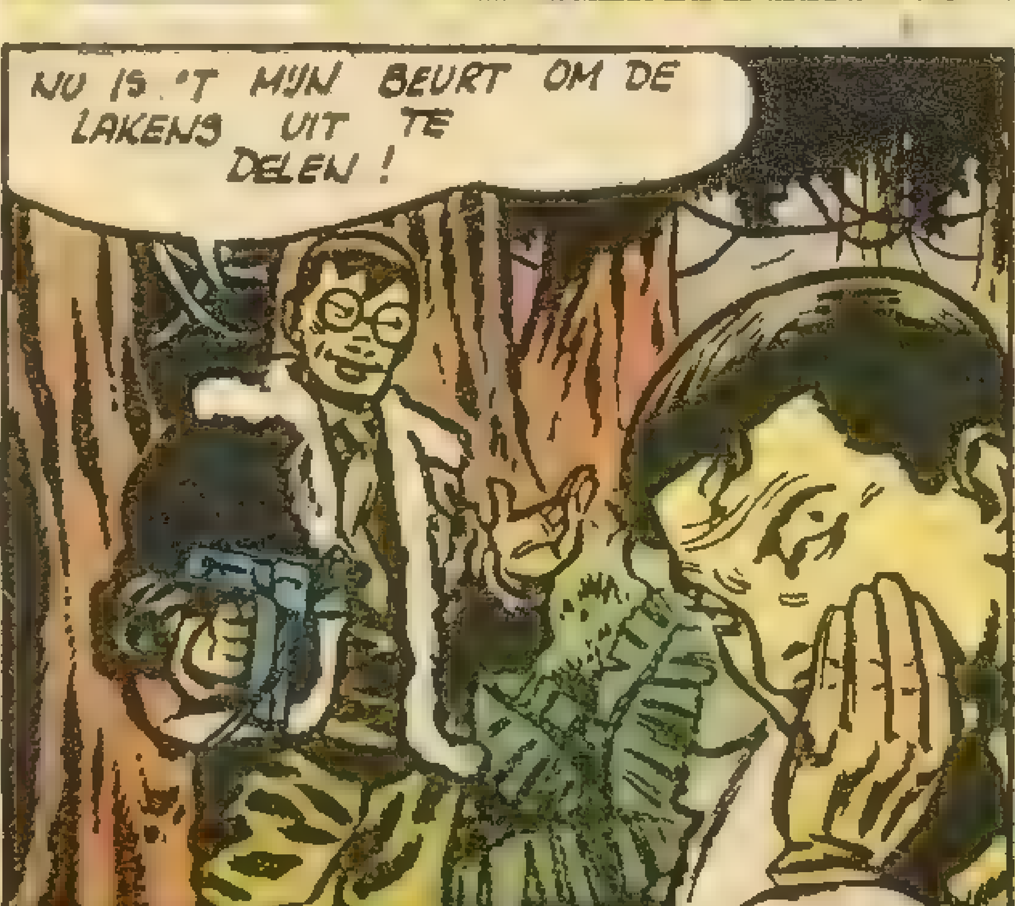
SCHOTEN! WAT VOOR DE DROMMEL ZOU ER AAN DE HAND ZIJN?
HIJ ZAL ER EEUWIG BEROUW OVER HEBBEN DAT HIJ ZICH DAARDOOR HEEFT LATEN AFLEIDEN!

EN HOP!
HO! .O!

NU IS 'T MIJN BEURT OM DE LAKENS UIT TE DELEN!

HEB IK JE NIET GEZEGD, DAT HET BETER WAS VOOR JOU, MIJN VOORSTEL AAN TE NEMEN?
SCHURK!

HUP ROBBEDOES

WERKELOOS?...

Het vlot niet erg met ons trainen! We zouden een oefenwedstrijd spelen tegen een schoolelftal uit de buurt, maar... een half uur na het vastgestelde uur zijn we nog de enigen op het veld! Misschien moet heel het elftal wel school blijven!...

Een verloren middag dus?... Dat nooit!

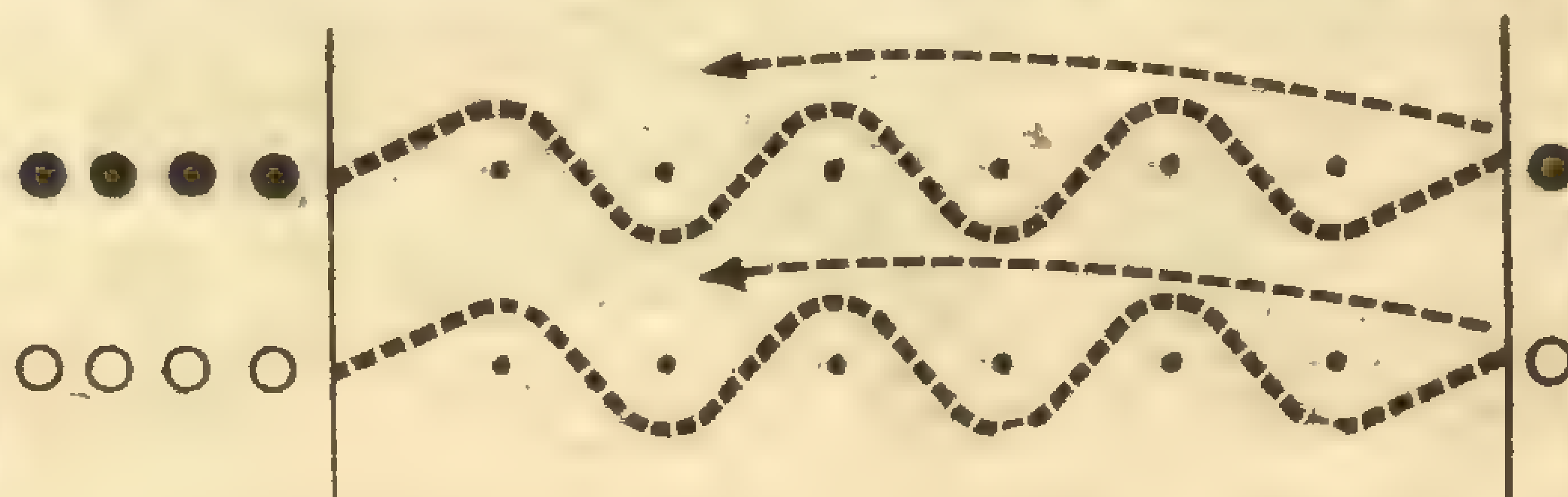
Dan maar weer aan onze techniek gedokterd, maar nu met practische oefeningen!

Weer kom ik met mijn bezemstelen op de proppen.

We zullen nogmaals een dribbelpartij organiseren. Ik steek mijn twaalf stokken keurig in twee rijen in de grond en deel mijn rakkers in twee ploegen in. De aanvoerders André en Marcel gooien naar hun maats ieder een bal in volgens de regels van de kunst. Jan en Herman, die voorop staan in het rijtje, pikken die op en dribbelen ermee tussen de bezemstelen door naar het einde. Dan grijpen ook zij de bal en gooien hem toe aan de volgende spelers. Wie van de ploegen zal het eerste klaar zijn?... De ploeg van Marcel wint het glansrijk.

Nog een andere oefening.

Nu plaats ik de helft van mijn

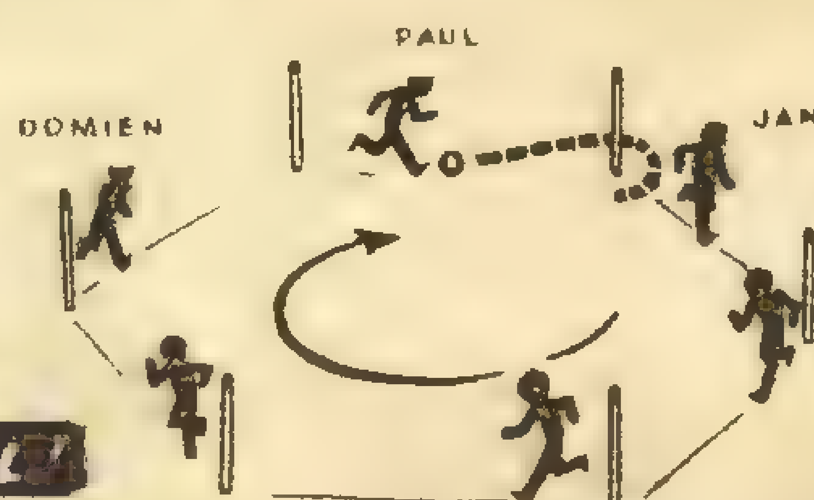
bezemstelen keurig in een zeshoek. Bij iedere steel poot ik een speler neer.

Paul heeft de bal voor hem liggen. Als ik fluit, neemt hij de bal mee naar de volgende bezemsteel, terwijl ook de andere rakkers één plaats opschuiven. Paul omdribbelt handig de bezemsteel, die hij bereikt, en geeft daarop vliegensvlug de bal zo keurig mogelijk door aan Domien, die achter hem aankomt. Die doet daarop hetzelfde, wat Paul deed en zo vervolgens alle zes. Is Paul weer op het punt van uitgang gekomen, dan leg ik het spel stil en neem tijd op. Daarna is de volgende ploeg aan de beurt. De groep, die alles in de kortste tijd afwerkt, wint natuurlijk.

Tot slot gaan we verdedigen! In een cirkel van tien tot twaalf meter middellijn trekken we drie diagonalen, die de cirkel in zes gelijke delen verdelen. In ieder vakje poten we een speler en een ander staat buiten de cirkel tegenover hem.

Wacht, ik zal Robbedoes en Jan even als proefkonijntjes laten optreden om jullie duidelijk te maken, wat nu gebeuren moet. Robbedoes — buiten de kring! — gooit op de gewone manier van op enige afstand de bal in naar Jan, die hem (de bal)

dan met de voet, been of hoofd buiten zijn sector moet zien te houden. Robbedoes moet de op die manier teruggespeelde bal weer opvangen en dan de plaats van Jan innemen...

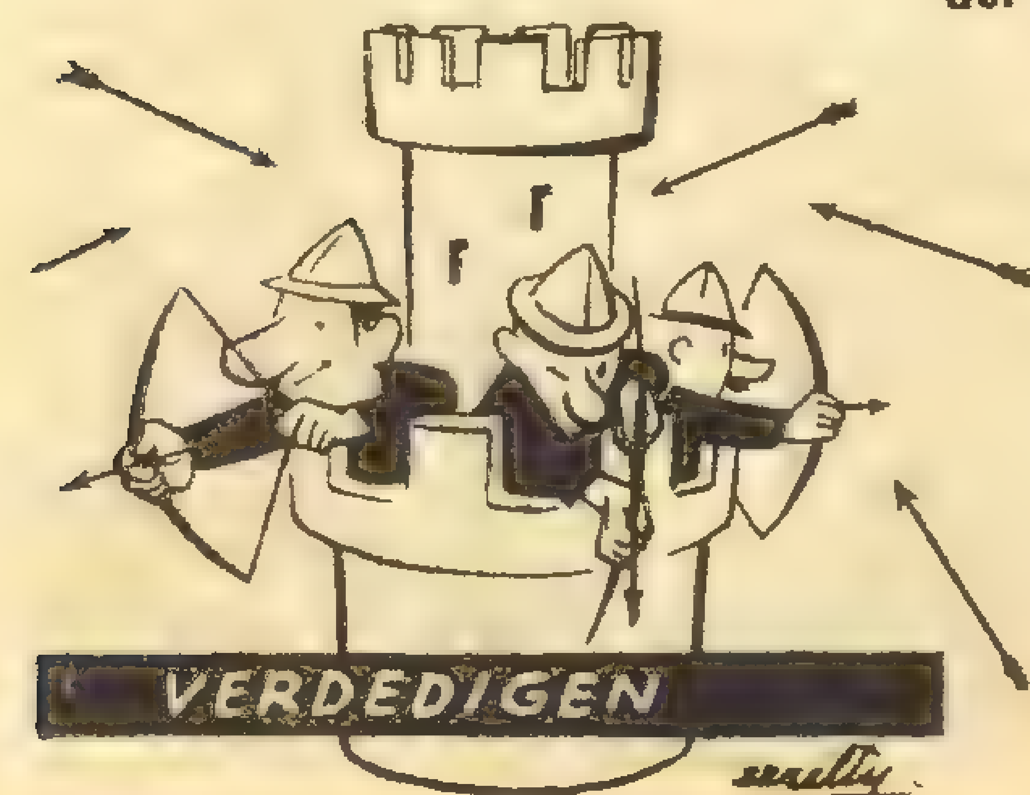
De eerste keer doet Janneman het uitstekend. Dat zijn twee punten voor hem! De tweede keer weet hij de bal wel uit zijn sectie te houden, maar zo ongelukkig, dat Robbedoes door Jan brutaal in het vak van zijn buurman terecht komt. Geen punten!

Er moet nog bij verteld worden, dat in geen enkel geval de bal de grond mag raken als hij tussen de twee spelers gespeeld wordt. Raakt hij grond, zo is de man in de cirkel «af» en moet hij zijn plaats aan de ander afstaan.

— Wat een rekenarij, zucht Fred.

— Ha, Fredje, jij als keeper van ons elftal, zult van deze oefening niet veel terecht brengen, daar je onwillekeurig je handen gebruiken gaat. Daarom heb ik een ander baantje voor jou! Jij tekent op een briefje de punten aan, die je kameraden maken. Je zult eens zien, hoe goed je daarbij leert tellen!

FRANK.

Wij beginnen de dag...

412 HANDEN IN JE NEK, DRAAIBEWEGING MAKEN MET JE ELLEBOGEN: BEWEGING GELIJKTIJDIG UITVOEREN

422 GEBOGEN BEEN ZIJWAARTS UITGOOIEN: HANDEN OP DE HEUPEN, KNIE GOED DOORBUIGEN EN VOET SLAP

432 OP JE BUIK LIGGEND LINKERARM EN RECHTERBEEN TEGELIJK OPHEFFEN - ANDERE ARM EN VOET GESTREKT VOOR EN ACHTERWAARTS. ARM EN BEEN ZO VER OMHOOG, DAT HET LICHAAM MEEKOMT. DAN ANDERSOM.

441 ZIJWAARTS STEUNEN OP EEN ARM EN ANDERE ARM EN BEEN OPHEFFEN: GOED STREKKEN. AFWISSELEND RECHTS EN LINKS OEFENEN.

WEG met de SPRINKHANEN!

WETEN jullie al, dat reeds een jaar of acht er een geweldig offensief is ingezet tegen... de sprinkhanen. Een strijd op leven en dood ! De eer hiervan komt aan de Engelse toe, die een wetenschappelijke expeditie in letterlijke zin de woestijn hebben ingestuurd. Maar liefst 1000 man met 400 vrachtauto's ! En er worden geweldige overwinningen geseind van dit oorlogsfront.

De sprinkhanen zijn een verschrikkelijke plaag in de warme landen. De mensen van Afrika, Azië, Turkije en Zuid-Rusland kunnen ervan meespreken. En dat al eeuwen lang !

Weten jullie nog uit de gewijde geschiedenis, hoe Jahwe de Egyptenaren strafte met de tien plagen ? Een ervan was het zenden van een zwerm sprinkhanen, die in een nacht alle velden van de Joodse verdrukkers kaal vraten

HET VLIEGEND TAPIJT

Wij, westerlingen, hebben geen flauw idee van wat zo'n sprinkhanenplaag eigenlijk betekent. Als die diertjes ergens hun D-, J- of V-dag vieren, is het een ramp voor de hele streek. Eén sprinkhaan is niets, maar millioenen en millioenen zijn een geducht leger ! Zo'n sprinkhanenwolk onderschept het zonnelicht. Het is dan of er een donker dak boven de velden hangt en wee de streken, waar ze neerstrijken. Als ze weer opstijgen is alles, maar dan ook letterlijk alles, kaalgevreten.

Zo'n zwerm kan geweldige afmetingen aannemen. Zo is er eens eentje gezien van 80 Km. lang, 30 Km. breed en van een dikte van 75 m. ! Dat is dus de afstand Brussel-Brugge ! Ze vormden echt een vliegend tapijt, waarop je had kunnen wandelen, zo dicht zaten ze op elkaar en zo dik was de laag.

Als sprinkhanen ergens geweest zijn is de verwoesting erger als was er een zwerm bommenwerpers gepasseerd. En alles gaat zo snel in zijn werk, dat ieder verweer of afweer te laat komt.

Eeuwenlang duurt die plaag nu al en nog nooit heeft het mensdom er afdoende middelen tegen gevonden.

Tot er nu ineens met een heel nieuwe tactiek wordt uitgepakt.

Werd vroeger een verdedigingsoorlog ingezet tegen de volwassen sprinkhanen en bestreed men de zwermen met vliegtuigen, die chemische stoffen strooiden, thans is men tot de overtuiging gekomen, dat men de dieren aan moet pakken, voordat ze vliegen kunnen. De bestrijding richt zich thans meer op de verdelging der nesten.

Na jaren naarstig zoeken kwam men tot de conclusie, dat de sprinkhanen, die de oogst zowel in China als in Marokko bedreigen, hun nest hebben in de Arabische woestijn. En dat geldt ook voor de exemplaren, die over Zuid-Rusland en Zuid-Frankrijk uitzwermen. De laatste invasie in dit laatste land dateert van 1947.

Toen dit eenmaal wetenschappelijk vaststond heeft de Engelse regering met goedvinden van de Egyptische en Arabische autoriteiten besloten, een offensief van lange duur in te zetten tegen deze gevreesde diertjes en wel in de woestijn zelf.

18 officieren, de geleerde Fitz-Gerald en duizend manschappen richtten een kamp in ten Noord-Westen van de haven van Djeddah : kantoor, laboratorium, technische werkplaatsen en garages voor de 400 vrachtauto's, die ze meebrachten.

Daarmee stond de « Locust Mission » op poten.

Sedert 1942 werkt deze expeditie op een arbeidsveld van twee millioen vierkante kilometer, zo goed als helemaal barre woestijn. De vrachtwagens vertrekken in alle richtingen en zogauw een sprinkhanennest ontdekt wordt, strooit men er een mengsel van meel en vergif over, dat de schadelijke beesten zeker opruimt.

Dat mengsel is extra uitgedokterd om het alleen schadelijk te laten zijn voor de sprinkhanen. Een kameel bijvoorbeeld kan er rustig van eten, zonder er last van te ondervinden.

AVONTUURLIJK BEDRIJF

De mannen van de sprinkhanenploeg zijn heus geen moederskindjes ! Hun beroep is een moeilijk beroep en voor luiaards of zelfs maar dikkerds is het helemaal niets.

De technische uitrusting van de ploeg is natuurlijk voortreffelijk. De 400 vrachtwagens van majoor Davis zijn speciaal gebouwd voor woestijndienst. Daarbij komen de kostbare aanwijzingen van vliegtuigen en karavanen, die de sprinkhanen signaleren. Maar bij die techniek horen mensen en van die wordt heel wat vereist. Het zijn echte helden. Zij werken onder de meest ongunstige klimaatsomstandigheden. Een brandende zon boven een dorre streek van enkel zand en stenen. Ze hebben het dan ook bizonder hard te verduren en vinden na een vermoeiende en uiterst uitputtende dagtaak nog geen dak boven hun hoofd !

Allen leven immers onder tenten !

Het kamp van de « Locust Mission » heeft geen enkele barak. Natuurlijk niet, omdat het geld zou ontbreken om die te bouwen, maar de Arabische wetgeving verbiedt dat. Die wet zegt laconiek :

« Wie buiten de muren van een stad wil gaan wonen, heeft niet het recht, een huis te bouwen, maar dient onder een tent te slapen. »

En zo hebben we het gekke feit, dat juist de mannen, die de Arabieren de grootste dienst bewijzen, moeten leven in omstandigheden, die alles te wensen overlaten ! Natuurlijk zijn het allemaal patente kerels, die eens een grapje maken over hun gebrek aan confort, evengoed als over hun karig loon. Als blanke moet je al echt van avonturen houden en het echt doen om je evenmens te helpen. Een hard leven is het zeker. Je kunt het 't beste zien als padvinderij op grote schaal.

EEN ONTDEKKINGSREIZIGER VAART UIT...

TE SAINT-MALO liep het nieuws als een lopend vuurtje door de stad. De mensen spraken enkel maar meer van goud, parels en edelstenen ! Het stadje raakte in opschudding en sprak van niets anders meer. En dat allemaal naar aanleiding van de thuiskomst van Klaas Don. Klaas, die nog even gek was als vroeger, maar met een koffer vol goud en edelstenen nu was teruggekeerd uit « de vreemde landen » !

Geen wonder, dat het stadje Malo daarmee op zijn kop stond en iedereen van niets anders meer sprak.

Gelukkig verloor toch niet ieder van die Fransen het hoofd. Er bleef een kern van bezadigde lui, al waren er niet veel, die alles nuchter bespraken. Onder hen bevond zich ook een reder uit Saint Malo, Jacques Cartier. Maar zijn enige rijkdom bestond in een wrakke schuit, die haar tijd overleefd had en « Het Zuiderkruis » gedoopt was...

Cartier voelde er natuurlijk wel voor om op dat verre strand goud te gaan rapen, temeer daar hij ook nog andere geruchten had opgevangen. De gegevens bleven echter nog te vaag. Nog onlangs hoorde hij van een schipper : « Je zeilt maar steeds op het Westen aan. Dan kom je vanzelf in het land van de Groot-Khan. De hoofdstad, een geweldige plaats, ligt aan de Cathay-rivier. Daar is letterlijk alles van goud, tot de straatstenen toe... »

Maar ook andere geruchten ving Cartier op. Die klopten helemaal niet met de goud-verhalen ! Volgens die vond je er enkel een woest land met mensen, zo arm als mieren...

Uit al dat gepraat trok Cartier de nuchtere conclusie, dat er dus nog ergens op de aardbol land te ontdekken viel en dat dit altijd de moeite waard was ! Daar hij bij al z'n zucht naar avontuur tegelijk een bezadigd iemand bleef, leek hij wel voor ontdekker in de wieg gelegd !

Zeggen, dat je er op uittrekt, is geen kunst ! Je moet het ook doen ! En om het te kunnen doen, moet je de middelen hebben ! Cartier had heus wat be-

ters nodig om een tocht te kunnen wagen dan zijn rotte « Zuiderkruis » !

Cartier ging daarom eens praten met een machtig reder uit Dieppe, ridder d'Ango. Het viel bitter tegen. De ridder zei, dat hij al te veel hooi op zijn vork genomen had, zodat hij de kosten van een expeditie met zo onzekere uitslag niet dragen kon. Wel wilde hij elders een goed woordje voor hem doen... Hij klopte Jacques Cartier eens bemoedigend op de schouder en stuurde hem daarmee de deur uit. Ontmoedigd trok Cartier naar St. Malo terug.

Dagen en weken verliepen. Cartier werd somber en kon zelfs niet meer over « de vreemde landen » horen praten !

Tot op een goeie dag een ruiter de stad kwam binnengaloperen ! Het was een koerier van koning Frans I met een boodschap voor een zekere meneer Jacques Cartier ! Of deze Cartier zo spoedig mogelijk bij de koning op zijn kasteel te Fontainebleau wilde komen...

Dus had d'Ango woord gehouden en « bij iemand anders » een goed woordje voor hem gedaan. Allemachtig, bij de koning zelf ! En die scheen interesse voor de zaak te hebben...

In zeven haasten huurde Jacques Cartier een paard en stormde op zijn beurt naar Fontainebleau. Zo'n reisje was in die dagen geen preetje op de afschuwelijk slecht onderhouden wegen. Gelukkig bezaten de mensen toen nog een groter uithoudingsvermogen dan het merendeel van nu.

Om kort te gaan, na een vermoeiende rit bevond Cartier zich in een zaal van het koninklijk slot, temidden van een opgedirkte, ijdele troep hovelingen. Geen wonder, dat de stoere reder zich daar allerminst thuis voelde en in een hoekje bij het raam wegkroop.

Plots schreeuwde een der zaalwachters :

— Heren !... De koning !...

Cartier begon juist te denken, dat hij nog liever met zijn rotte schuit zee zou kiezen dan hier nog ooit terugkomen. Nee, hij voelde zich hier als een kat in een vreemd pakhuis !

Zag hem juist daarom de koning ?

Frans I riep de verlegen reder :

— Is u niet de schipper, over wie d'Ango me gesproken heeft ?... Dan moeten we samen eens praten !

Jacques Cartier heeft nooit precies kunnen navertellen wat er toen in de volgende minuten allemaal gebeurde en gezegd werd. Hij stierf bijna van eerbied voor zijn vorst ! Twee dingen echter bleven hem bij.

Ten eerste de koning had hem zeer vriendelijk bij de arm gevat, wat toch zeker als een groot eerbewijs bedoeld was door de vorst. Ten tweede had Frans I gezegd :

— Als u die tocht wilt wagen, zal het natuurlijk zijn op kosten van de schatkist en met schepen, die Wij u zullen geven !

Cartier was een ogenblik de kluts kwijt, hij, de nuchtere ! Maar spoedig begreep hij, nu de zaak te moeten aanpakken. Op 20 Augustus 1534 had hij tenslotte twee koninklijke schepen onder zijn bevel : « Hermelijntje » en de « Sint Jan ». Daarmee zeilde hij de haven uit met als enig consigne voor de stuurman :

— Op het Westen aanhouden !

Na verschillende weken van zeilen en vaarbelevenissen wierpen de schepen eindelijk op een avond het anker uit in een brede, diepe baai van een geheimzinnig nieuw land.

De volgende morgen begaf men zich voorzichtig aan wal, waar reeds een hele troep inboorlingen op de oever stond. Het waren Roodhuiden.

De leden van de expeditie viel het blijkbaar erg tegen, dat het maar gewone mensen waren met als enige bizonderheid hun rode huidskleur. Gezien de praatjes, die in het moederland de ronde deden, verwachtten ze op zijn minst mensen, die konden vliegen en zo !

De dappersten van de rode mannen wachtten de vreemde bleekgezichten op. Daar men elkanders taal niet verstond, behielp men zich met tekens. Het bleek een heel geschikt volkje, buitengewoon gastvrij voor de Fransen en leergierig. Ze noemden zichzelf Huronen.

Twee maanden lang trok Cartier op ontdekkingstocht. Zo vond hij een rotsachtig, grillig gevormd, reusachtig eiland, dat hij « Terra Nova » noemde en dat heden ten dage nog « New Foundland » heet. Steeds nog hoopte hij de legendarische Cathay-rivier met de koningsstad van de Groot-Khan te vinden. De winter overviel hen en Cartier mocht gelukkig zijn, dat hij, inplaats van in een paleis van goud en edelstenen, in de eenvoudige hut van Agoeana, het opperhoofd der Huronen, mocht kruipen !

In 1535 zette hij met de lente zijn ontdekkingswerk voort langs de geweldige baai. Een inboorling kon hem duidelijk maken, dat daar een ontzaglijke rivier in uitmondde. Cartier's hart sprong op van vreugde. Die rivier moest hij op ! De monding beloofde wat ! Die bleek van zeventig tot tachtig kilometer breed ! Was dit de weg naar de fabelachtige rijkdommen van alle praatjes ?...

Cartier vond echter deze stroom opvaren te riskant. Trouwens de levensmiddelen begonnen te ontbreken. Daarom zou hij deze eerste keer enkel de beide oevers nagaan. Het was 10 Augustus 1535, Sint Laurentiusdag. Daarom noemde Cartier de rivier de Sint Laurens. Dat is sindsdien de naam der rivier gebleven.

Toen moest er aan terugkeren gedacht worden. Maar daarvoor wenste Cartier bezit te nemen van deze nieuw-ontdekte streken. De scheepsbemanning trok in processie aan land en plantte een groot houten kruis, waarop een wapenschild met het leliemotief der Franse koningen. Eronder stond « Leve de koning van Frankrijk ! ».

Cartier knielde voor dit kruis en verklaarde plechtig :

— Ik neem bezit van dit land, dat ik de naam van Nieuw-Frankrijk geef. Dit alles namens mijn heer, de koning van Frankrijk.

Natuurlijk heeft sindsdien de geschiedenis niet stil gestaan en is Canada een onafhankelijk land. Maar van de ruim 11 miljoen inwoners zijn er altijd nog een 4 miljoen Franssprekend !

W. MYRTAL.

Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Kwabbernoot zijn bol blinkt in de zon. Ziet hem eens spitten en graven. Het is nodig ook, want er heerst weer een drukte van belang. Een zonnig vooruitzicht : ook de rakkeresjes staan deze keer nogmaals hun man ! NELE uit Lokeren plant ditmaal een hele knol, een erg gevoelig dingetje. Laat Jo zich echter niet in literatuurtaal verdrinken !

VOOR ONS HUIS STAAT DE KERSELAAR IN BLOEI...

De zonneschijf is opgepoetst en statig hangt ze nu te blinken aan 't hoge, ijlblauwe hemelgewelf.

Haar bleke wit-verschoten stralen van verleden jaar heeft ze geruild voor geliggouden, die écht zonnig zijn.

Was dat een sein... of hebben deês zonnestralen de magische kracht, dat ze botten doen zwellen en bloesems ontluiken ?

Ook ons kerselaarke voor 't huis heeft het gevoeld. Na drie dagen zonnig lenteweer stond het op een goeie morgen in één wolk van witte heerlijkheid te dromen...

Tien stappen verder verheft heer appelboom zich uit de zonnige mist, die nog als een domende zee van watte over de wei hangt.

Hij schijnt te blozen in zijn roze vacht, als een gezellig oud heertje, dat lustig zijn pijpje paft.

Toch is 't kerselaarke veel preutser en pedanter : een wit kommuniekanteke, dat zich niet roeren durft, om zeker geen vezel van haar blank geheel te kreuken.

Zelfs wanneer de wind reuzel-zacht door zijn takken zoeft, schijnt het bang te zijn, iets van zijn zilverwitte schubbenblaadjes te verliezen.

Klein kommuniekanteke... wit bloezemkopje daar tegen die staalblauwe hemel... zonnig lentekind, door de fluisterwoordjes van de wind in slaap gewiegd, jij hebt ons de boodschap gebracht van 't nieuwe leven... want ergens tussen je takkenbos zingt een merel zijn hartstochtelijk heimwee-lied.

NELE uit Lokeren.

VLUGGE EEKHOORN 26.772 uit **Brugge** is weer komen opdagen en knolt een persiflage op de welig-woekerende cowboy-avonturen. Jullie begrijpt, na lezing van deze pennevrucht, zeker, dat de neus van P. K. krult. Voor de andere knol een eervolle vermelding.

DE BANKROVER

Pang ! Pang !...

Op het geluid van deze schoten sprongen de cowboys, die in de Saloon « De Blauwe Boon » zaten, verschrikt naar buiten. Wat ze zagen, deed hen huilen van woede. Een gemaskerd man sprong uit de bank met een zak op de rug en een nog rokend pistool in de hand ! Vlug als de wind sprong hij op zijn paard en ging er vandoor. Daar gingen hun zuurverdiende centen !...

Onder de aanwezigen bevond zich onze held Piety Kwabbrenutt. Toen hij de rover zag wegstormen, slingerde hij zich met een woeste Indianenkreet op zijn paard en zette de achtervolging in. Nog juist zag hij de bandiet achter de laatste huizen van het stadje verdwijnen. Hij spoorde zijn hengst « Kreupele Jim » aan tot de grootste snelheid en stormde op een vijftigtal meter achter de schurk aan. Hij trok zijn twee enorme Colts en schoot er duchtig op los. De bandiet echter liet zich ook niet onbetuigd, keerde zich om in het zadel en schoot terug. De kogel vloog door Piety's hoed en verschroeide de acht beroemde haartjes op zijn hoofd. Daardoor werd onze held zo woest, dat hij zijn Colts leegschoot op de rover. Het paard van deze laatste — dat waarschijnlijk zoveel kabaal niet gewoon was — maakte een acrobatische luchtsprong, wierp zijn berijder van zich af en zette zijn weg alleen voort. Piety Kwabbrenutt was intussen naderbij gestormd en wierp zich met een fantastische sprong op de gevallene. Met een klinkende uppercut stelde hij hem buiten gevecht, laadde hem op als een meelzak en trok fluitend terug naar het stadje.

's Avonds werden er te zijner ere grote feesten op touw gezet en heel de nacht dreunde het plaatsje van schoten en gejuich.

VLUGGE EEKHOORN 26.772 uit **Brugge.**

Een tekenknol, die voor zichzelf spreekt, van STORMVOGEL 26.351 uit Pamel.

Een rakkeresje, dat lang ziek geweest is, plant dit fijne knolletje, echt naar het leven. En **WISKE 29.901** uit **Tervuren** krijgt een zeer eervolle vermelding voor haar andere knolletje, dat helaas wat lang uitviel. Bijzondere groeten aan vader en moeder en het kleine ding !

ZUSJES LIEVELINGSPOP

Zusje heeft een mooie pop. Of beter : hàd een mooie pop !

Blonde haarskrullekens, blauwe oogjes en kersrode lipjes, zo was Rozemieke, zusjes lievelingspop... Nu is de pracht eraf. Enkele lokken hangen verward, het mondje is geschonden en er is zelfs een bluts in het neusje. Maar toch is en blijft het zusjes lievelingspop !...

Zo zag **BOBBEJAAN SCHOEPEN** uit **Wetteren P. K.** op **fietstocht !**

Sinterklaas had z'n ronde gedaan. Zwarte Piet had speciaal voor zusje een mooie, maar breekbare pop gebracht. Ze was wel tienmaal mooier dan Rozemieke. Moe legde ze in hèt wiegje en smeet Rozemieke in de rommelkast.

Toen zusje wakker werd, tuurde ze over de bedrand naar de wieg om te zien, hoe haar lieveling het stelde. Maar wat was dat? Was dat Rozemieke ?... Zus kroop uit bed en liep naar de wieg.

— Wat doet die nare pop hier ? En waar is Rozemieke ?

Een vaag voorgevoel... de rommelkast !

Zusje holde erheen. Ze vond Rozemieke met het gezichtje tegen een blokkedoos, armen en benen in rare houding... Toen moe kwam om zusje te wekken, vond ze de nieuwe, mooie pop, stuk op de grond. In een hoekje van het bed zat een slapend zusje met Rozemieke heel dicht tegen zich aangedrukt. Twee traantjes parelden nog aan zusjes' blonde wimpers...

WISKE 29.901 uit **Tervuren.**

DE WITTE uit **Hofstade** heeft het morgen zien worden op de boerderij en geeft daarvan een pittig verslagje.

'S MORGENS BIJ ONS OP HET HOF

Een flauwe schemering licht aan. De haan schiet wakker, staat recht en « ku-ke-lekukuu ! » Zo kraait hij elke morgen... twee, drie maal, tot alle hennen wakker zijn, en ze kakelend en waggelend in dichte drom uit het hoenderhok komen. Nu lopen ze, met de varkens slaande, naar de achterdeur. Daar heffen ze een luid « kox-kox-kedel » aan om de bazin te waarschuwen dat ze wakker zijn en eten willen.

Ook de hond heeft het kraaien van de haan gehoord. Met luid geblaf springt hij zijn hok op en af en snokt aan de ketting om zijn baas te roepen.

Daar gaat de deur open, en verschijnt de boerin met een hele kom graankorrels. Met handen vol strooit ze die over de koppen der bende. Een gekakel van belang ! Ieder wil het zijn hebben !

Achter de boerin komt de baas. Hij ademt met grote teugen de frisse morgenlucht in.

Onze Kruiswoordraadsels

HORIZONTAAL

1 : Zo (Latijns bijwoord). — 2 : Op elkander, boven elkaander. - Sissen. — 3 : Spuitfles voor haarkappers en barbiers. — 4 : Mannelijke kamerbedienden (gewestel.). —. 5 : Indiaans schoeisel. — 6 : Afkorting van Nieuwe Testament.

VERTIKAAL

1 : Boven. — 2 : Gerei, voorwerp zonder waarde. — 3 : Lengtemaat. — 4 : Munteenheid in Bulgarije. — 5 : Achterste deel van de hals. — 6 : Mannetjesschaap. — 7 : Jongensnaam. — 8 : Schadelijk diertje. — 9 : Pauselijke kroon. — 10 : Kunstenaar. — 11 : Slaperigheid. — 12 : Drie letters uit Prior. — 13 : Twee medeklinkers.

OPLOSSING VAN ONS VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1 : Pa. — 2 : Ora. — 3 : Paljas. — 4 : Aubade. — 5 : Wegers. — 6 : Selve. — 7 : Reine. — 8 : Neon. — 9 : Sri. — 10 : Aga. — 11 : Er.

Vertikaal. — 1 . Opa. — 2 : Prauw. — 3 : Aalbes. — 4 : Jager. — 5 : Adelen. — 6 : Servies. — 7 : Senora. — 8 : Enige. — 9 : Are.

Hij stapt recht naar het hondehok, waar Maks kwispelend tegen hem opspringt. Dan maakt hij hem los. Als een pijl uit de boog schiet de hond weg Hij doet enkele hennen verschrikt wegvluchten en stormt dan naar binnen.

Lachend heeft de boer dat alles aangezien en nu stapt hij, fluitend en blijgezind, de boerderij binnen.

DE WITTE uit **Hofstade.**

Natuurlijk zijn er een massa eervolle vermeldingen om de vlijt van onze rakkers te belonen. We vermelden heel in het bizonder **Red Ryder 29.521** uit **Zaventem, Robinson Crusoë 29.352** uit **Neheim, F. D. 1** uit **St Jans Molenbeek, Adems 30.267** van de **F. T. C.** (voor knol en tekenknol) en **Sergeant Slim 30.344** uit **Roeselare.**

WATERRAT 12.776 uit **Battel** prijkt in de dichterknollenhoek samen met **DE OOIEVAAR 14.228** uit **Alsemberg.** Hu, wat een luguber opstelknolletje van deze laatste over de dood ! Eervolle vermeldingen voor **Kleine Annie** uit **Humbeek** met haar Meiversje. Marieke spoort alle rakkeresjes aan, zich niet door de rakkers te laten kloppen. Zo wil Snuffel het horen ! Nog een eervolle vermelding voor het versje van **Est-ce Camillo** uit **Tielt.**

Er zijn weer pikwegknollen ! **Waterrat** uit **Battel** schandvlekt de tekenknol van Piet Wijsneus in « Robbedoes » nr 524 en dat op degelijke gronden. **De Zwarte Valk** uit **St Niklaas** beschuldigt **Robin Hood 29.140** uit Leuven van een pikwegknol van... de Valk zelf ! Bedank voor jullie waakzaamheid, rakkers !

LENTEVERWACHTING

Heb je vannacht geen geruis gehoord ?
Het kwam door de hoge bomen...
Ze staan bij ons huis in 't sterrengegloor
En ze wiegden met 't donkere lover.

Heb je vanmorgen de zon gezien,
Zo kijkend over die bomen ;
Ze lachte en lonkte ne keer of tien,
Zo precies of er moes. nog iets komen !

Heb je gesnapt, wat ze zeggen wil ?
Ze zei, dat de lente zou komen.
Gisteravond heeft ze me toegeknikt,
en gezegd, dat 'k van de lente moest
dromen !

WATERRAT 12.776 uit **Battel.**

ONZE POES

Op een stoel ligt ze te slapen,
Te spinnen, te geeuwen en te gapen,
Met een schijn over haar roze snoet,
Alsof ze niet meer ontwaken moet !

Ze rekt en strekt zich,
Ze keert zich, en is toch zo snoerig
Dat men haar streelt en aait
Want ze is zo graag gepaaid !

DE OOIEVAAR 14.228 uit **Alsemberg.**

Geslaagde tekenknol van **BLAUWE TOEKAN 26.438** uit **Bredene aan Zee.**

Nog een eervolle vermelding voor de grapknollen van **A. C.** uit **Neder-Overheembeek** en **Springende Bison** uit **Wilrijk.**

Voor hun tekenwerk verdienen een eervolle vermelding : **Tijl Uilenspiegel** uit **Komen, Zwarte Ruiter 30.342** uit **Brugge, Don Juan II 30.362** uit **Kruibeke** (2 kn.) en **Zwarte Mustang 30.239** uit **Turnhout.** (2 kn.) Eervolle vermeldingen voor de nagetekende knollen van **Roodborstje 29.731** uit **Koksijde, R. E.** uit **St Amandsberg (2 kn.)** en **Broeder Tuk 29.889** uit **Eisden-Tuinwijk.**

En daar is die parel van een Sjarel ! Hij bezemt ons de knollentuin uit om het werk van P. K. te kunnen voltooien. Tot volgende week, rakkeresjes en rakkers ! Doe je best als onze Piet. Daverende groeten,

Opperknollenplanter,
SNUFFEL.

Caricatuur van Pallieterken, met gelukwensen en een stevige rakkerspol, overgemaakt door **DE WITTE** uit **Hofstade.**

CLUBNIEUWS

Deze week vraagt een rakker me een oproepje in « Robbedoes » te publiceren. Daar zou ik niet het minste bezwaar tegen hebben — ik doe mijn rakkers graag een genoegen — maar in dit bepaald oproepje zitten... voetangels en schietgeweren. Hij eist namelijk, dat de leden van zijn plaatselijke club een tamelijk hoog lidgeld zouden betalen. Hier is voorzichtigheid geboden. Dat de organisatie van een clubje geringe kosten kan meebrengen, kan ik goed begrijpen. Dat de leden hun zakgeld in een gemeenschappelijke spaarpot stoppen, is volkomen in orde. Maar daarover moeten de leden in algemene vergadering beslissen, want elk lid heeft het recht, daarover zijn woordje mee te spreken. Het zou dus voorbarig zijn om daar in een oproep tot het stichten van een plaatselijke club over te gewagen.

OPROEPEN

Rakker Renaat De Smedt, Engerstraat 1, **Erps-Kwerps,** kijkt uit naar nieuwe leden voor zijn plaatselijke club. Voetballen is de voornaamste activiteit. F. C. Erps-Kwerps heeft al een match gespeeld tegen R. C. Nederokkerzeel-Kortenberg. Het is een 0-0 uitslag geworden.

Hallo ! Hallo ! De F. T. C. Roept. — Alle jongens, die belang stellen in letterkunde, tekenen en dichten, kunnen zich laten inschrijven in de F. T. C. club. Zij kunnen meehelpen aan het schrijven van de veertiendaagse Felix Timmermans Clubkrant. De F. T. C. telt reeds 23 leden, waaronder Zephier, Alberic, Pallieterken, Frank uit Merksem enz .. enz..., die reeds naam wisten te maken in de Knollentuin. Voorwaarden tot de inschrijving : 1. Ouder dan 15 j. zijn of juist 15 ; 2. Goed stellen, dichten of tekenen. Alle belangstellenden kunnen schrijven aan het volgende adres, zonder zegel vanuit België (M.D. in de Plaats zetten) : s-12634. Cap. Boumans A. 22 Co. Moyenne R.E.M.E. B.P S. 8 A.B.O. Wij hebben ook een F. T. C. VRIENDENKRING gesticht. Voor de leden hiervan is ook een plaatsje open in de krant. Zij kunnen in briefwisseling treden met de leden van de F. T. C. (alles zonder zegel langs de leider om). **Voorwaarden tot inschrijving :** 1. 14 j. of ouder zijn ; 2. De F.T.C.-krant kopen. (Vraag inlichtingen en proefnummer.)

Rakker Hugo Lievens, Ganzendries 2, heeft de Kalmthoutse Robbedoes-Club gesticht. Hij is er al in geslaagd, 'n flink elftal samen te stellen en een eerste zege te behalen op de Kalmthoutse K. Z. V. (4-1). Wie doet nog mee ?

Rakker Peter Mens, Fransveld 17, **Mol,** loopt al maanden met plannen rond om een plaatselijke club te stichten. En eindelijk is het er van gekomen ! Alle Robbedoesrakkers van 12 tot 16 jaar zullen welkom zijn in de club.

Alle rakkers uit **Brussel en omgeving,** die in een plaatselijke club wensen opgenomen te worden, kunnen zich wenden tot rakker François Bonboire, Kleine Beenhouwersstr. 35, **Brussel.** Donderdags en Zaterdags van 3 tot 7 u.

Rakker Willy Bachot, Emmalei 25, Rustoord, **Brasschaat,** vindt het een schande, dat de Kaart nog geen plaatselijke Robbedoesclub heeft. Alle rakkers uit de buurt, die er net eender over denken, moeten zich dadelijk met hem in verbinding stellen om in die leemte te voorzien.

BRIEVENBUS

Robin Hood, Kalmthout. — Een Robbedoeswimpel kost 12 Fr. Je kan hem bij het Robbedoeshuis bestellen en het bedrag in postzegels bij je brief voegen.

Arendsoog 29757. — Je zal wel begrijpen, dat het moeilijk is om een dergelijk oproepje te publiceren. Als je een tombola wil organiseren, moet je dat doen onder de leden van je eigen club. Zoniet zou je last kunnen krijgen met de overheid. Je zal er wel iets op vinden, hé ?

GEHEIME BOODSCHAP

Anti-Wesp : 3KX9NJ41 4RZ4K4R4N 796J4 S414R5356 734J—N54N 3SN34674 +4SP8—14N734N Z—0J46— CHM—46 4N+464N79 63KZ3JN374N 636436N 346K9N 14RX974N.
Mister X aan Mister X2 : Z—4KN—54XNS9 XN741— 4619N74 8—XMX46 H4684X27J43 K54XFJ4N —54XN29X 6564K9 NS.

De Leeuw van Vlaanderen
naar het beroemde werk van H.CONSCIENCE
Platen van Wik
Scenario van P. DURBIN

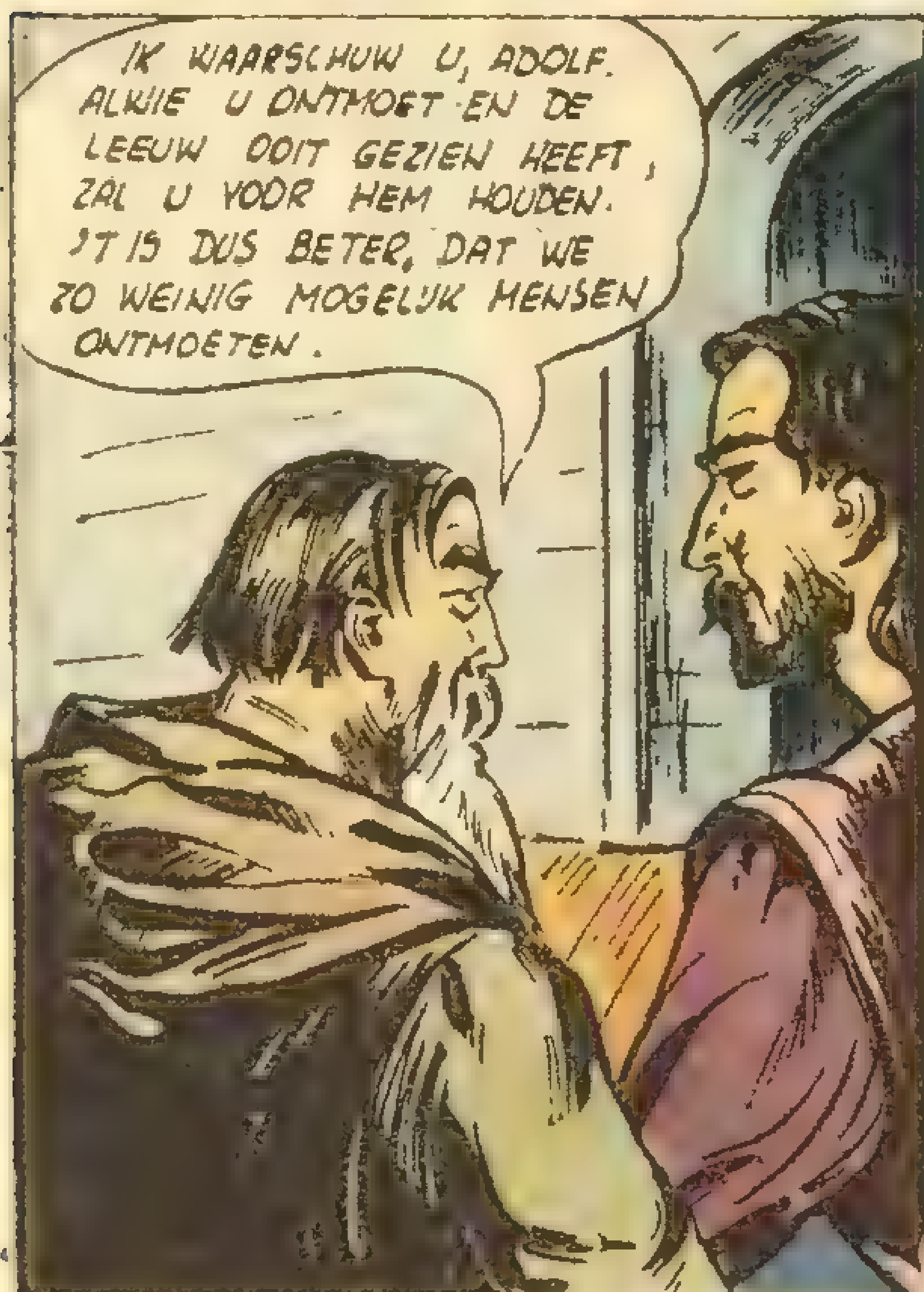

DIEDERIK DE VOS! DE BOEZEMVRIEND VAN MIJN VADER! GIJ SLAAGT ER NOG ALTIJD EVEN GOED IN U ONHERKENBAAR TE MAKEN!
WE MOETEN OPSCHIETEN, ADOLF. IEDER OGENBLIK UITSTEL KAN DE DOOD VAN MACHTELDS VADER MEEBRENGEN! EN GIJ, ADOLF, ZIJT GE KLAAR?
ZEKER, DIEDE... ZEKER, EERWAARDE.

ADOLF GING IN EEN ZETEL ZITTEN. DIEDERIK DE VOS BEGON ONMIDDELLIJK ZIJN GEZICHT TE BEWERKEN MET ALLERLEI VERFSTOFFEN EN PLANTENSAPPEN.
VREES NIETS!

OMSTREEKS EEN UUR LATER STOND ADOLF OP...
ALS IK U ZELF NIET VERMOMD HAD, ZOU IK U VOOR DE LEEUW VAN VLAANDEREN HOUDEN.

MAAR NU MOETEN WE DADELIJK WEG. WE MOETEN DE STAD VERLATEN, TERWIJL ALLES RUSTIG IS.
VAARWEL, MACHTELD. GOD BESCHERME U!
EEN OGENBLIKJE, ADOLF!

HIER, NEEM DIE GROENE SLUIER ALS AANDENKEN AAN DE DANKBARE DOCHTER VAN DE LEEUW.

IK WAARSCHUW U, ADOLF. ALWIE U ONTMOET EN DE LEEUW OOIT GEZIEN HEEFT, ZAL U VOOR HEM HOUDEN. 'T IS DUS BETER, DAT WE ZO WEINIG MOGELIJK MENSEN ONTMOETEN.

EEN LAATSTE VAARWEL...
MACHTELD, IK GA. DENK AAN MIJ ALS IK NIET MEER MOCHT TERUGKEREN.
MOED, ADOLF. IK WACHT OP U!

EN IN DE NACHT VERLIETEN MACHTELDS TWEE BESTE VRIENDEN DE STAD
45

de BLAUWE SPERWER

door **Sirius**

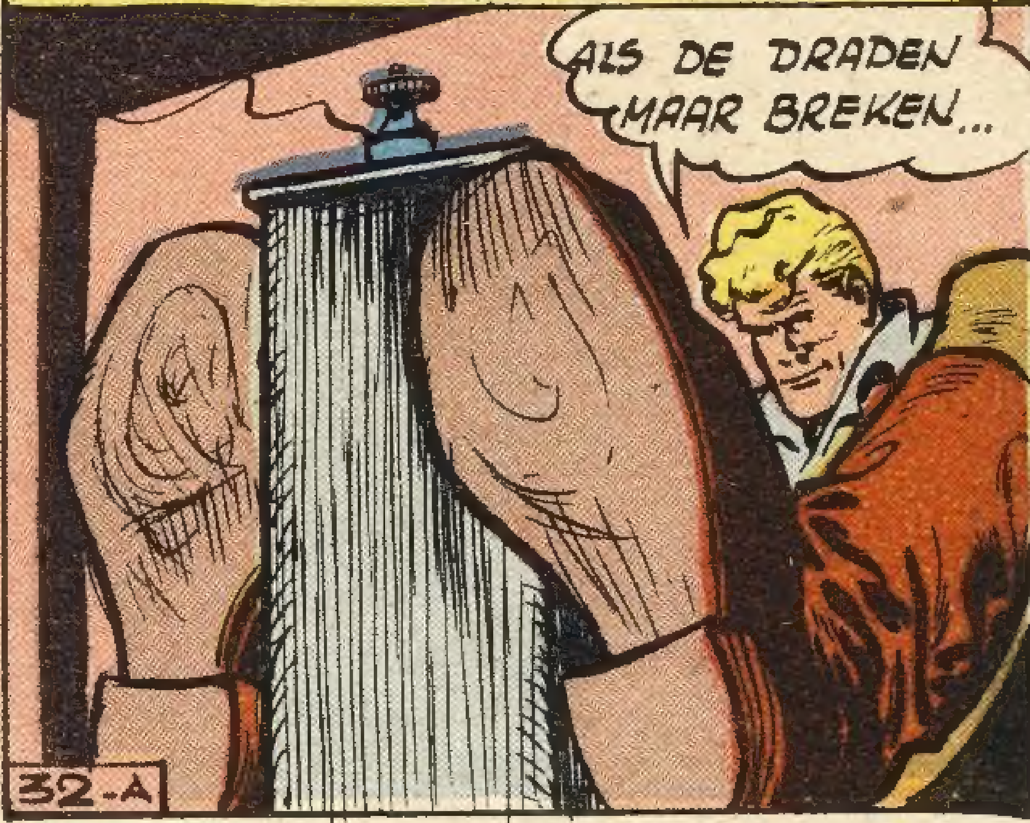
ERIK EN LARSEN ZIJN DOOR DE BEMANNING VAN HET VLIEGTUIG GEVANGEN GENOMEN EN IN DE DUIKBOOT OPGESLOTEN.

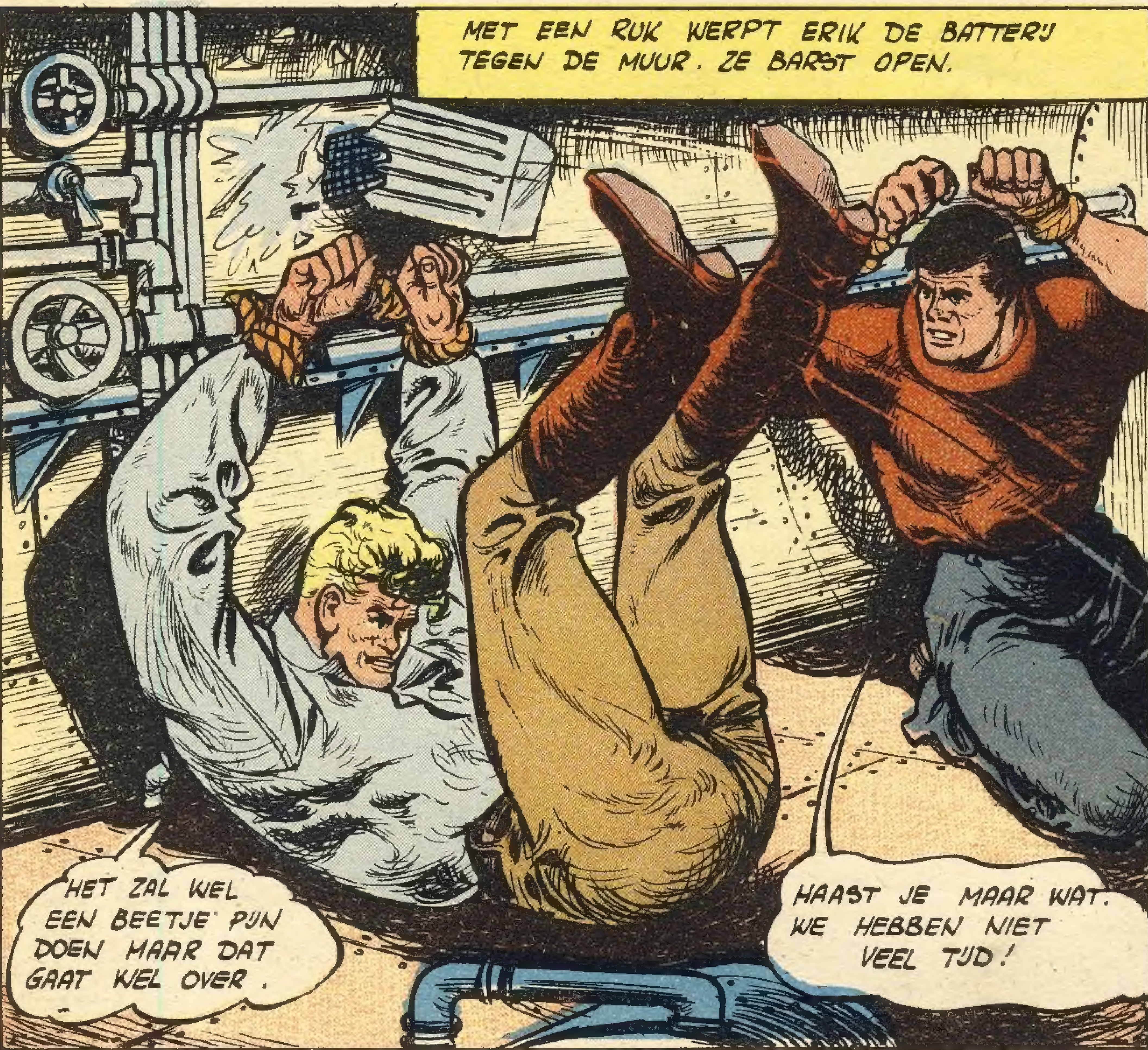
Ter dood veroordeeld

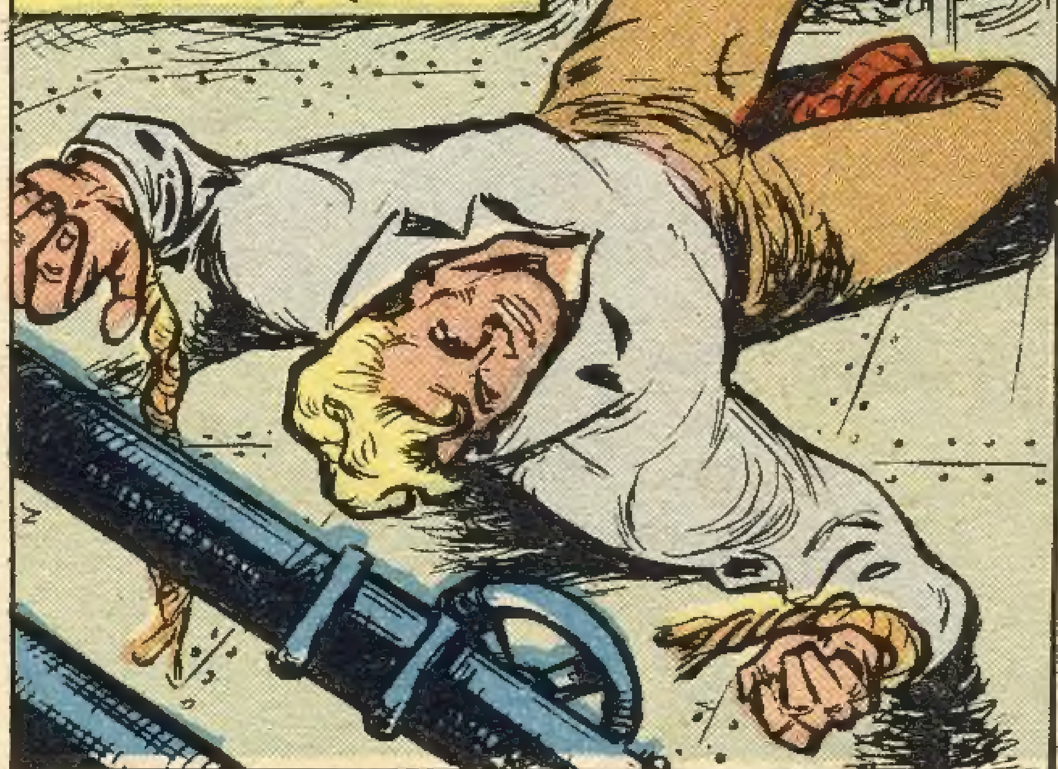

Jan KORDAAT en JEFKE bij de VAT-FENH-LING

KORDAAT EN PROFESSOR BOLS
ZIJN GEVANGEN GENOMEN
DOOR DE TWEE MISDADIGERS,
DIE GEHOORZAMEN AAN EEN VROUW.

EN DE JONGEN, MOETEN WE DIE NIET HEBBEN, BAAS?
DIE KRIJGEN WE LATER WEL... STOP HEN IN DE KOOI...

GA MAAR BINNEN! JE ZAL NIET VEEL LUST HEBBEN OM TE ONTSNAPPEN!
GA BINNEN, ZEG IK! EN VLUG!
EEN TIJGER!?!
RAOWW!

HET IS BEST DAT JE HEEL KALM BLIJFT, ALS JE NIET WENST OPGEPEUZELD TE WORDEN!!
IK HEB HET VOORGEVOEL DAT DIE KEREL ONS NOG VEEL LAST ZAL BEROKKENEN!

STIL! DAN HOEVEN WE NIET BANG TE ZIJN!

KOMEN JULLIE NOG?!...
WE ZIJN ER ZO, BAAS! DAT IS DUS AFGESPROKEN, PICCO, EERST DE PROFESSOR, EN DAARNA KORDAAT!

BINNEN EEN PAAR MINUTEN ZIJN WE ER.

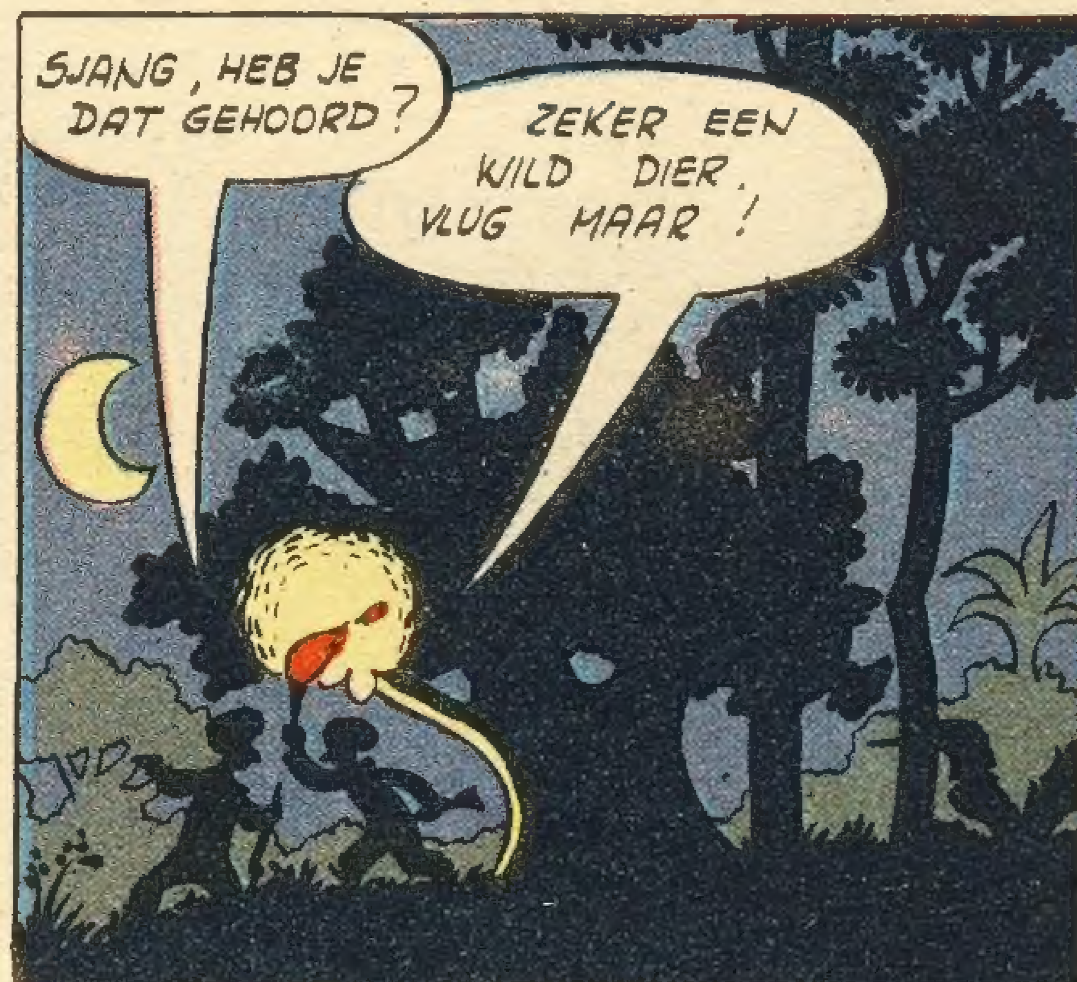

de BAARD en de KALE

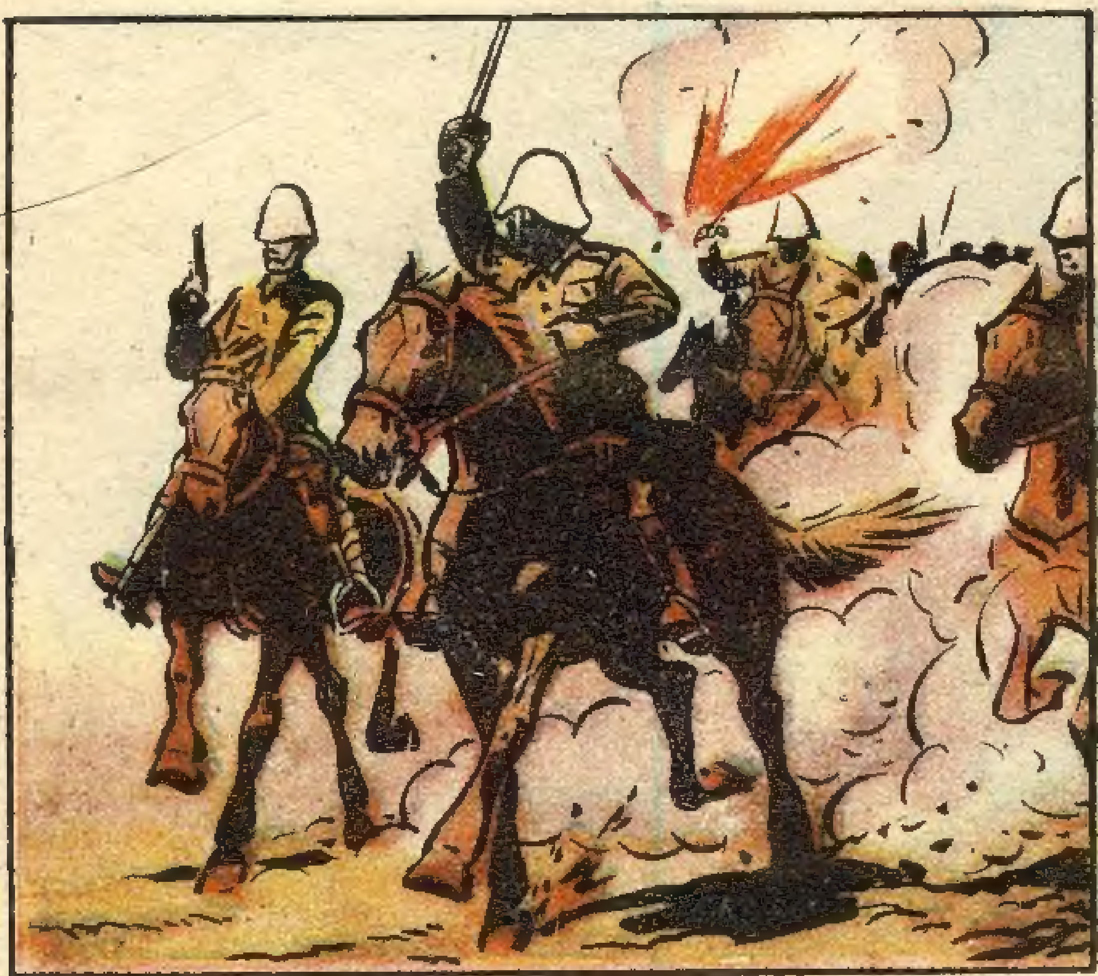

BADEN-POWELL

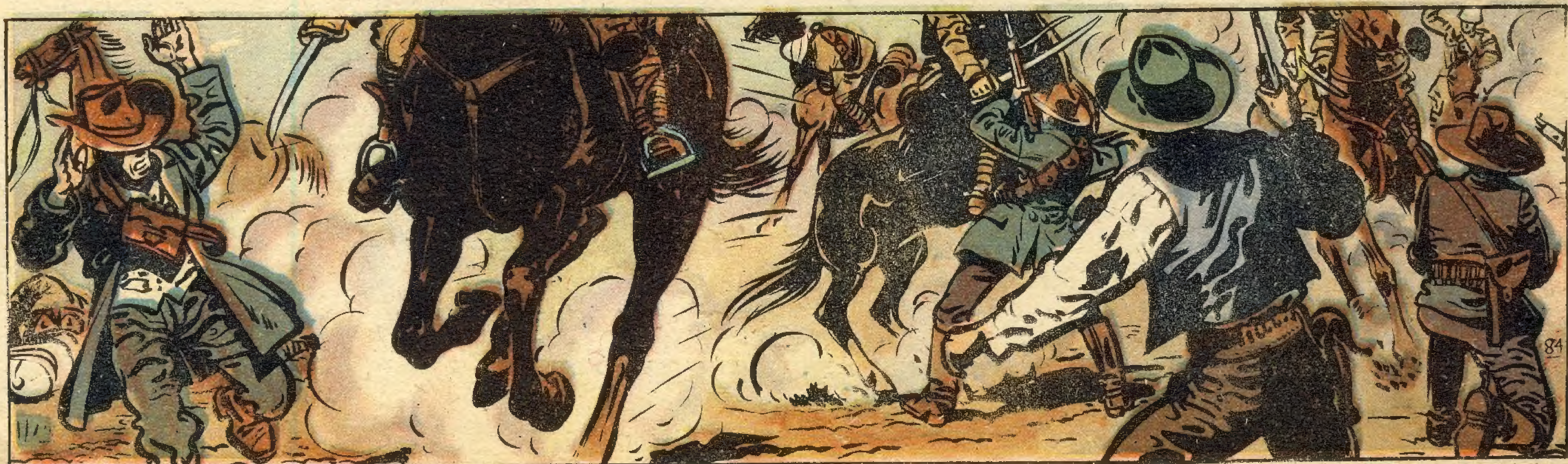

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.